

ESTE VIAȚA TA

VREDNICĂ DE EVANGHELIE?

Să rămânem în picioare doar un moment, așa cum ne aplecăm capetele acum și privim la Domnul. Dacă există ceva cereri să fie cunoscute lui Dumnezeu, ați vrea chiar acum la timpul acesta să vă ridicați mâna spre El, *așa*, și țineți pe inima voastră ceea ce vreți.

² Tatăl nostru Ceresc, noi suntem recunoscători pentru o altă zi. Și acum ea a început să însemneze; aceasta va fi istorie. Serviciile de azi dimineață deja au trecut. Cuvintele care s-au spus sunt în aer, pe bandă, și noi va trebui să-L întâlnim într-o zi. El sau va trebui să fie corect sau greșit. Și noi—noi credem că El este corect, pentru că El este Cuvântul Tău.

³ Acum, ne rugăm ca Tu să ne acorzi nouă, în seara aceasta, cererile care noi le cerem. Cu mâinile noastre, noi ridicăm, cerând pentru cereri. Tu ai știut de ce am avut noi nevoie, și ceea ce cerem noi. Așa că ne rugăm ca Tu să ne răspunzi, Doamne, și să ne dai dorința inimii noastre, aceea este, dacă noi o putem folosi să Te onorăm. Admite aceasta, Doamne.

⁴ Vindecă boala în mijlocul nostru. Ia la o parte tot păcatul și necredința. Dă-ne din a Ta... iarăși o porțiune din binecuvântările Tale, în seara aceasta, Doamne, așa cum meditam asupra Cuvântului, și timpul în care trăim noi. Noi ne-am adunat împreună, Tată, nu pentru alt scop decât să încercăm să învățăm cum să trăim mai bine, și să trăim mai aproape de Tine. Căci noi vedem ziua apropiindu-se, și noi trebuie să ne adunăm împreună adesea, și să luăm instrucțiuni de la Tine. Admite aceasta, Tată, în Numele lui Isus. Amin.

Vă mulțumesc. Vă puteți așeza.

⁵ Eu știu că-i îngrozitor de cald, și locul tot înghesuit așa cum este. Și astfel ne pare rău că nu avem... ceva aer condiționat. Și eu... Poate aceea va fi... Există două lucruri care vreau să le fac pentru biserică, atât de curând cât pot eu să ajung înapoi în felul cum vreau, dacă eu ajung înapoi în mitinguri potrivit. Eu vreau, de asemenea, un—un pian, unde el stă în felul *acesta*, așa ca pianista să se uite înspre adunare. Eu vreau o orgă acolo pe partea *aceasta*; și un aer condiționat. Atunci eu simt că aceea ar fi totul. Și astfel noi suntem... Ne vom încrede în Domnul, și știm că El ne-o va acorda.

⁶ Eu cred, ei mi-au spus, Fratele Hickerson tocmai a luat *aceasta* din revistă. El a pus-o pe biroul meu înapoi acolo.

Aceea este acea constelație de Îngeri care este în revistă despre care s-a vorbit. Vedeți forma de piramidă? Priviți la acesta Unul de pe partea *aceasta*, aripa ascuțită, venind cu pieptul Lui așa în afară, pe partea mea dreaptă. Așa cum am vorbit tocmai de la acest amvon, cu luni și luni și luni în urmă, vedeți, iată-L acolo. Și revista *Look* . . . Sau, Revista *Life* Îl are, ediția din mai, 17 mai, eu cred că este. Este așa? Mai 17, ediția. D-na Woods îmi spunea astăzi că mulți au sunat-o și au întrebat. Aceea este în ediția din mai, 17 mai.

⁷ Acesta-i un nor misterios. Norul este la douăzeci și șase de mile înălțime și lat de treizeci de mile. Și despre aceea am vorbit noi aici. Aceea este unde Îngerul Domnului a venit jos și a zguduit locul. Și întreaga . . . A sunat mai tare . . .

⁸ Eu știu că acolo-i un om, dacă . . . mă gândesc, Fratele Sothmann, eu l-am văzut cu un timp în urmă, pe undeva. El a stat . . . Da. Chiar înapoi *aici*. El e aici. El a stat aproape când s-a întâmplat. Eu presupun că nu am fost prea departe de el. Eu tocmai îl vedeam, am încercat să-i fac cu mâna. Numai, că eu am avut binoculul lui. Căci, animalele, în care noi am vânat, au . . . Nu erau pe dealul acesta. Acum au mers pe dealul celălalt. Eu le-am găsit, cu o zi înainte, și le-am spus unde să se ducă. Eu am mers pe *aici*, unde, dacă ele vin pe aici, eu doar împușc sus în aer și le alung înapoi încolo, așa ca ei să-și poată lua a lor—a lor—animalul lor. Deci, aceștia erau mistreți.

⁹ Și astfel am mers acolo, pe partea aceasta, și ei nu erau. Ei nu erau pe nici o parte. Eu l-am văzut pe Fratele Fred să umble afară, și ei nu erau acolo. El a mers înapoi, și Fratele Norman a mers peste deal. Și eu m-am întors, am mers jos în mica prăpastie și am venit sus, doar de unul singur, cam o milă și jumătate printr-un ținut foarte zgronțuros. Și eu eram așezat jos și doar mă uitam împrejur. Se făcea târziu în ziua.

Și eu culegeam acele, ce numim noi acolo, capete de capră. Este ceva ca un scăiete. Le culegeam jos de pe cracul pantalonului meu, chiar exact în același fel care m-am văzut pe mine făcând când am fost aici spunându-vă despre viziune, șase luni, cam, înainte să se întâmple. Am zis, „Asta-i ciudat. Uite cât sunt de perfect la nord de Tucson, cumva de nord est. Face . . .

„Tucson,” vă amintiți, am spus, „puțin sud vest.”

Și am zis, „Asta-i ciudat.” Eu mă uitam la scăiete, în felul *acesta*, culegându-i jos de pe a-i mei . . . mulți din ei, jos de pe cracii pantalonilor mei. Dacă nu ați fost niciodată acolo, acela-i un ținut de deșert. Nu este ca acesta, deloc. De vreo douăzeci de ori mai luminos; și acolo nu sunt pomi și lucruri așa cum sunt aici. Sunt numai cactuși și nisip.

¹⁰ Deci eu—eu doar mă uitam la acesta, în felul acesta. Eu doar mi-am ridicat ochii în sus. Și cam, eu așa zice, o jumătate

de milă de mine, am văzut un cap întreg de...turmă de mistreți. Ei veneau afară la capăt, unde ei mâncau ceva frunziș. Și m-am gândit, „Acum, dacă i-aș putea doar aduce pe Fratele Fred și Fratele Norman până acolo, acela-i tocmai locul.”

¹¹ Și seara dinainte, Duhul Sfânt era așa de grozav în tabără, încât El mi-a spus lucruri care s-au întâmplat și aveau loc. Eu a trebuit să mă scol și să umblu departe de la tabără.

Și atunci, dimineța aceea următoare, eu am mers sus acolo. Și am pornit... Am zis, „Acum, dacă eu pot ajunge la Fratele Fred, eu îl aduc în jurul acestui munte,” care este cam o—o milă pe partea *aceasta*. Eu a trebuit să merg vreo—vreo două mile, sau mai bine, să-l iau, poate trei. Dar pe *aici*, jos aceasta ce noi numim spate de porc, vin sus în felul acesta, sus pe vârful acestor munți zgronțuroși, zimțați, și merg în jos pe *aici*, traversez și vin dincolo, și merg în jos în direcția aceasta și îl iau. Atunci el trebuie să meargă drept la partea de jos a dealului, să-l ia pe Fratele Norman, care probabil că ar fi fost vreo patru sau cinci mile, apoi să ajungă înapoi. Și eu urma să pun o—o bucațică de Kleenex [șervețel de hârtie—Trans.] care eu urma să-l agăț de o—o bucată de crenguță de mesquite acolo, așa ca să mă pot îndrepta spre care defileu să merg afară când vin înapoi.

¹² Și eu tocmai am venit sus peste un mic defileu unde erau o mulțime de stâncă zimțată, și acolo era o—o potecă de căprioare venind în jos pe partea cealaltă, cam, oh, patruzeci, cincizeci de iarzi dedesubt de prăpastie. A fost cam, oh, a fost târziu în zi, așa zice ora opt, sau nouă. Te-ai gândi tu ceva în felul acela, Frate Fred, poate ora nouă, ceva? Am fugit acolo pe partea *aceasta*, repede, să mă feresc să nu mă vadă mistreții. Ei sunt un vier sălbatic, voi știți, și ei sunt cam înfricoșători.

¹³ Așa că am—am mers peste deal pe *aici*, și am tăiat, pornit, să alerg sus pe deal. Și doar am alergat înainte, într-un mic, ce noi numim, un furișat de câine. Și dintr-o dată, întregul ținut doar a răsunat. Eu niciodată nu am auzit o astfel de explozie îngrozitoare! Doar a zguduit, și pietrele s-au rostogolit. Și am simțit parcă eu—eu trebuie că am sărit cinci picioare de la pământ, se părea. Aceasta doar—doar m-a speriat. M-am gândit, „O, doamne!” M-am gândit că am fost împușcat. Că cineva... Eu aveam pe cap o pălărie neagră. M-am gândit că ei s-ar fi putut gândi că era un mistreț fugind în sus pe munte, cineva m-a împușcat. Acesta a mers așa de tare, chiar peste mine, în felul acela. Atunci, dintr-o dată, Ceva a spus, „Privește sus.” Acolo era Acesta. Atunci El mi-a spus, „Aceasta-i deschiderea celor Șapte Peciți. Întoarce-te acasă.” Deci, iată-mă aici.

¹⁴ Am întâlnit pe Fratele Fred și Fratele Norman, vreo o oră mai târziu, când i-am găsit. Ei erau emoționați și vorbeau

despre aceasta. Iată-l acolo. Și știința spune că este imposibil ca—ca vreun fel de un—un abur sau orice să ajungă așa de înalt, ceață, vapori. Înțelegeți? Aceasta va merge numai doar... Eu nu aș ști. Eu—eu...

¹⁵ Noi, când noi mergem în străinătate, noi călătorim la nouă mii de picioare. Aceea-i deasupra furtunilor. Aceea-i cam aproximativ patru mile. Și zicem, să zicem, poate sunt cincisprezece mile până voi nu mai puteți obține aburi. Dar acesta-i la douăzeci și șase de mile, și ea a plutit acolo toată ziua. Înțelegeți? Ei nu știu ce este Aceasta. Dar, mulțumiri Domnului, noi știm.

Îți mulțumesc, Frate Hickerson. Eu îl voi păstra pe biroul meu înăuntru acolo. Și când noi scriem cartea, ei bine, atunci noi îl putem avea.

¹⁶ Eu am o notiță aici care mi-a fost dată. Eu cred că a fost o creștere în numărul nostru de când am fost aici ultima dată. Eu cred că numele lui este—este... cel puțin, numele tatălui lui, David West. Și au un ins mititel aici care ei vor să-l dedice Domnului. Este asta așa? A fost în seara aceasta, sau a fost miercuri seara? Eu nu știu. Acesta are... În seara aceasta? Asta-i bine. Păi, ce ziceți de... Tu ești David, nu-i așa? Asta-i ce m-am gândit că tu erai. În regulă. Ce ar fi să-l aduci pe micuț sus?

Dacă sora noastră va veni aici la acest pian, și să ne dea cântarea de *Aduceți-i Înăuntru*. Păstorul, dacă el vrea, să vină aici sus, și noi vom dedica pe acest băiețel Domnului. Acum, noi încercăm să o păstrăm Scriptural.

¹⁷ Acesta-i nepotul tău, Frate West. Nu pare posibil, nu-i așa? Soră West, ce gândești tu despre asta? Nu face aceasta... Tu știi ce gândesc eu, totuși? Tu știi, eu sunt bunic, de asemenea.

Aceasta îmi amintește de Fratele Demas Shakarian. El a stat înaintea unei mari mulțimi de oameni. El încurcă toate lucrurile ca și mine, voi știți. El a stat acolo. El a zis, „Voi știți,” a zis, „eu—eu i-am spus la Rose, m-am simțit,” aceea-i soția lui, a zis, „m-am simțit mult mai bătrân de când am fost bunică.” El a zis, „Nu. Am vrut să spun bunic...” Voi știți, eu...

¹⁸ Tu nu ești singur, Frate West. Există mulți din ei aici înăuntru. Și este în ordine. Eu cred că noi putem într-adevăr să-i apreciem pe nepoții noștri. Aceasta nu... Sper că aceasta nu sună rău. Dar noi putem avea mai mult timp cu ei, eu cred, decât cum am avut cu a noștri—copiii noștri. Am întrebat pe soția asta, ziua trecută. A zis, „Sigur. Tu îi iubești puțină vreme, îi dai înapoi acolo la mama lor, și mergi înainte.”

¹⁹ Ei bine, eu am un nepoțel înapoi acolo. El a zis, „Papa, predică. Papa, predică.” Și ei au strâns oferta duminica trecută

seara, și au avut-o așezată pe masă. Ei l-au adus înăuntru, înapoi acolo, și—și el m-a auzit prin microfon. El a zis, „Papa, predică. Papa, predică.”

Și Billy a zis, „Da, sus *acolo*.”

El a zis, „Nu.” Și oferta a mers peste tot pe dușumea. El—el a vrut să vină aici afară, voi știți. Și el întotdeauna strigă la mine, știți, mă vede la orice convenție. El strigă, „Papa, predică.” A strigat foarte tare. Deci eu știu că ei sunt drăguți.

Spune, mă întreb dacă eu pot împrumuta ceva din părul acela? El nu are nevoie de el chiar acum. Eu am. Care-i numele lui? [Sora West zice, „David Jonathan.”—Ed.] David Jonathan. Nu-i acela un nume frumos? Ei bine, eu sper că viața lui se ia după aceia după care-i numele lui. David; regele, David; cine, Cristos urmează să șadă pe tronul lui; și de asemenea Jonathan, prietenul prea iubit. Eu—eu vă spun, ei sunt copilași drăgălași. Noi îi apreciem, foarte mult. Eu. . . El umblă sus. Și el poate—el poate striga „amin” așa de bine ca restul din ei, voi știți, așa că noi nu vom lăsa ca aceasta să ne deranjeze. Noi îl dedicăm la Domnul.

Mă gândesc că-i foarte plăcut, să avem o pereche tânără, la care Dumnezeu a pus în grija lor un copilaș ca acesta, și să vină să-l dea Domnului. Și când tu faci asta, aceasta arată că tu nu ești. . . că tu îi dai înapoi la Dumnezeu pe acela care Dumnezeu ți l-a dat. Dumnezeu să-l binecuvânteze.

Acum, dacă vrei tu să-l ții, eu cred că poate mama îl poate ține un pic mai bine decât aș putea eu. Și ce-i dacă noi doar ne punem mâinile peste el? Ați vrea mai degrabă să faceți așa? Căci, eu mă tem că eu l-aș scăpa sau, nu să-l scap, să-l frâng sau una alta, voi știți. Și eu întotdeauna mă tem să nu-i frâng, voi știți. Vai—vai. . .

Meda a zis, înapoi acolo. . . Mă gândesc că acesta este un lucru la platformă că ea cumva mă invidiază, voi știți. Ei îi place să-i țină. . .

Păi, uite aici, el o să se uite la mine. El este un ins minunat. Da, domnule. Poate eu aș putea să-l țin. Mă întreb. O, soră, să nu. . . Eu sper că el nu cade. Aici, nu-i acela drăguț? Acela drăguț? Cum faci tu? Bine, acum, dulce.

Să ne aplecăm capetele.

Doamne Isuse, cu mulți ani în urmă, când Creștinătatea s-a născut în forma unui Om numit Cristos, Mesia cel uns, Isus era Numele Lui. Oamenii i-au adus pe pruncii lor la El, ca El să-și poată pune mâinile Lui peste ei și să-i binecuvânteze. Și El a zis, „Lăsați copilașii să vină la Mine, și să nu-i opriți, căci astfel este Împărăția Cerurilor.” Acest cuplu micuț drăgălaș, buncii lor și ceilalți au fost adevărați urmași ai Cuvântului.

Doamne Isuse, eu aduc, și țin spre Tine, în seara aceasta, păstorul și eu, pe acest micuț drăgălaș David Jonathan West. Eu ți-l dau Ție, de la mama și tatălul. Eu îl prezint Ție, Doamne, pentru sănătate, tărie, viață lungă de serviciu, să onoreze pe Dumnezeu Atotputernic, Care l-a adus în lumea aceasta. Fie ca binecuvântările lui Dumnezeu să se odihnească peste el. Fie ca Duhul Sfânt să se odihnească peste copil. Dacă există un mâine, fie ca el să poarte Evanghelia care părinții și bunicii așa o îndrăgesc astăzi. Admite aceasta, Doamne. Acum, în Numele lui Isus Cristos, eu îți dau acest copil, într-o dedicare a vieții lui. Amin.

Eu cred că ei vor să ia o poză a copilașului. [Un aparat ticăie—Ed.] Eu am sărit, de asemenea.

Dumnezeu să te binecuvânteze, soră. Fie ca întotdeauna să iubești și să îndrăgești pe Domnul Isus, și micuțul să fie crescut în frica lui Dumnezeu, și să ai un băiețel minunat. Eu sunt sigur. Dumnezeu să fie cu voi.

Eu cred că el și-a scăpat biberonul lui mic? L-au ridicat? O, vai!

Acum să cântăm cântarea aceea micuță, *Aduceți-i Înăuntru*. Fiecare, împreună acum, pentru insul micuț. În regulă, soră.

Aduceți-i înăuntru, aduceți-i înăuntru,
Aduceți pe cei mici la Isus.

²⁰ Eu nu cunosc mâini mai bune în care să-i punem. Voi știți? Măinile Domnului Isus!

²¹ Acum, eu știu că este cald acolo afară. Eu vreau să-i spun la cel cu curățenia, fratele meu, Doc, sau altul, ei se îngrijesc de aceasta. Unele din surori și-au ruinat fustele pe—pe unsoarea care-i pe scaun. Câte ați luat ceva din aceasta pe ele? Eu știu, acolo-i soția mea, două fiice a mele, micuța Betty Collins, D-na Beeler, unele din ele. Este ceva, unsoare pe acolo. Dacă tu iei o privire la aceasta, Doc, când tu poți. Aceasta-i, eu cred, este unde ele... Este unsoare sau vopsea, sau ceva, chiar unde ei lucrează în sus și-n jos, pe scaune. Și nu este? [Fratele Edgar „Doc” Branham zice, „Nu este unsoare pe ele, de unde să se ia jos.”—Ed.] Păi, eu—eu nu știu ce este, atunci. Ceva eu doar... Îmi este menționat, și eu am zis că eu o voi menționa la—la Doc. În regulă.

Acum, miercuri seara adunare de rugăciune. Este vreo alta? Tu a-i anunțat? Ți-ai pus anunțurile înăuntru, Frate Neville? Anunțurile sunt toate înăuntru.

²² Acum, dacă Domnul voiește, următoarea duminică dimineața, eu vreau să vorbesc asupra subiectului de acuzare a acestei generații pentru răstignirea lui Cristos. Voi ziceți, „Această generație nu a putut să o facă.” Noi vom afla dacă ei

au făcut-o, sau nu, conform cu Cuvântul. Acum, următoarea duminică dimineața, dacă Domnul voiește. Dacă, acum, dacă—dacă—dacă ceva se întâmplă. . .

²³ Eu trebuie să fiu în Houston săptămâna aceasta, de asemenea, într-o convenție, care îmi ia până duminică, așa că eu nu știu dacă eu voi fi în stare sau nu. Dar noi avem două duminici pe care să contăm, înainte de aceasta, oricum. Apoi noi mergem la Chicago pentru convenție, sau miting în Chicago, ultima săptămână din această lună. Iar apoi eu trebuie să duc familia înapoi la Arizona, pentru—pentru că vacanța lor s-a terminat și copiii trebuie să meargă înapoi la școală.

²⁴ Acum, câți v-ați bucurat de citirea Cuvântului, și binecuvântările Domnului? [Adunarea zice, „Amin.”—Ed.] Noi cu toții, așa de mult.

²⁵ Acum, este cald, și eu știu că unii din voi se duc înapoi acasă în seara aceasta. Eu știu că Fratele Rodney și Charlie, și ceilalți, trebuie să conducă un drum lung. Și așteaptă un minut, tu ești în vacanță, nu-i așa? Păi, eu aud că te duci la pescuit.

„Domnul nu alochează timp la om când el pescuiește. Tu nu devii mai bătrân în timp ce pescuiești.” Deci, Acum, voi fetelor mergeți cu ei. Înțelegeți? Și eu vin jos și mă alătur cu voi, dacă eu pot. Și voi știți, „Domnul cel bun,” zic ei, „nu alochează timp la un om când el este afară la pescuit.” Fă mult din acesta când te—când te simți tot răsucit. Este cel mai bun lucru în care să te relaxezi, ce l-am găsit vreodată în viața mea, este să merg la pescuit.

²⁶ Am avut un mic cartonaș, o dată, de la Dl. Troutman. Își amintește careva de Dl. Troutman, compania de gheață din New Albany? El avea un cartonaș mic acolo, care zicea, „Afară la pescuit.” Și a mers înainte, să spună, „Un om care are. . . Fiecare om, frații lui, afară la pescuit. Cu o mână de ajutor, ei întotdeauna vor prinde, afară la pescuit.” Avea cam vreo opt sau zece lucruri diferite. Atunci când el a ajuns jos la capăt, a zis, „Omul este mai aproape de Dumnezeu când este afară la pescuit.” Așa că mă gândesc căci cam așa este. „Cel bogat și cel sărac sunt toți la fel, afară la pescuit.” Vedeți? „O mână de ajutor, el întotdeauna va da, afară la pescuit.” Și totul era despre, „Afară la pescuit.”

²⁷ Ei bine, eu vă voi spune despre un alt pescuit ce l-am făcut timp de vreo treizeci și trei de ani, a fost de a pescui după sufletele oamenilor. Fie ca Domnul să ne ajute să-l câștigăm pe fiecare care-l putem afla.

²⁸ Acum, în seara aceasta, aceasta se pune pe bandă. Acum, azi dimineață, (dacă Jim este aici, sau pune pe bandă), mă—mă

gândesc, pe bandă, cineva mi-a atras atenția la aceasta, am zis, „Al doilea exod.” Eu nu am vrut să spun *al doilea*. Acesta-i, „Al treilea exod.”

Duhul Sfânt în forma unui Stâlp de Foc, Dumnezeu venind jos în manifestare, a adus afară primul exod, și—și înapoi în... a adus pe Israel afară din Egipt.

Al doilea exod era Cristos aducând Biserica afară din Iudaism.

Și, *Al Treilea Exod*, este când același Stâlp de Foc ia Mireasa din biserică. Înțelegeți? Afară din natural; afară din spiritual; și pe Spiritual afară din spiritual. Cei trei, vedeți, cel Spiritual afară din biserică, adică. Atunci noi obținem pe cei trei, cele trei epoci din aceasta.

²⁹ Acum, în seara aceasta, am vrut să fac altă bandă, și aceea era numită: *Este Viața Ta Vrednică De Evanghelie?* Probabil că nu va lua prea mult. Ei bine, doar niște Scripturi și notițe ce le am aici, dar mai întâi noi vrem să citim Cuvântul lui Dumnezeu. Înainte să facem aceea, noi doar ne aplecăm inimile spre El doar un moment.

³⁰ Doamne Isuse, orice om, fizic, sau femeie, sau copil, poate muta înapoi paginile acestei Biblii, dar nu există nimeni care poate să O descopere decât Tu. Mă rog, Doamne, de luarea acestui text așa cum este pus pe inima mea să trimit afară peste națiuni, pentru popor, ca ei să poată să știe ce fel de viață se cere de la ei să trăiască. Căci, așa de mulți m-au întrebat, „Este Viața Creștină o viață de serviciu de biserică? Este să ajuți pe săraci, pe nevoiași? Sau este aceasta un membru constant? Este aceasta o loialitate loială la biserică?” și așa întrebări. Tată, fie ca răspunsul corect să vină în seara aceasta, prin aceste cuvinte, așa cum noi facem un efort să—să le aducem la oameni. În Numele lui Isus Cristos, noi o cerem. Amin.

³¹ Acum deschideți în Bibliile voastre, la Sfântul Luca, și noi vom începe la al 14-lea capitol și al 16-lea verset, să citim ceva Scriptură ca o bază, ca un fundament, pentru aceasta care noi o să încercăm să alocăm vreo treizeci până la patruzeci de minute. Acum, al 16-lea verset, din al 14-lea capitol din Sfântul Luca.

Atunci el i-a spus, Un anumit om a făcut o cină mare, și i-a poftit pe mulți:

Și i-a trimis pe slujitorii lui la timpul cinei să le spună la cei acre au fost poftiți, Veniți; căci—căci toate lucrurile sunt gata acum.

Și ei toți cu un acord au început să facă scuze. Primul a zis către el, eu... am cumpărat o bucată de pământ, și eu trebuie necesar să merg să o văd: eu te rog să mă scuzi.

Și altul a zis, eu am cumpărat cinci perechi de boi, și mă duc să-i încerc: eu te rog să mă scuzi.

. . . altul a zis, eu m-a înșurat cu o nevastă, . . . de aceea eu nu pot veni.

Astfel slujitorul a venit, și i-a arătat stăpânului său toate lucrurile acestea. Atunci stăpânul casei fiind mânios i-a zis la slujitorul lui, . . .

Observați, nu este slujitori. „Slujitor.”

. . . Mergi afară repede în străzi și pe alei, și în cetăți, și adu-i aici înăuntru pe săraci, și pe mutilați, și pe șchiopi, și pe orbi.

Și slujitorul a zis, Doamne, s-a făcut așa cum tu ai poruncit, și acolo încă este loc.

. . . stăpânul a spus către slujitor, Du-te afară pe la drumuri și garduri, și silește-i să vină înăuntru, ca casa mea să poată să fie umplută.

Căci Eu vă zic vouă, Că nici unul din oamenii aceia care au fost poftiți nu vor gusta din cina mea.

³² Acum, ați observat, acolo erau trei trageri, sau trei rânduri, din aceasta? Când ei au mers afară, întâi, și să cheme către cei care erau. . . sau invitați să vină, și ei nu au făcut-o. Deci acolo a mers afară o campanie de vindecare, a mers afară să-i ia pe orbi și șchiopi. Și încă mai era loc, așa că el a mers afară și a silit pe cei buni, răi, și indiferenți; ca ei să vină înăuntru.

³³ Acum, voi citiți o altă pildă despre aceasta, ceva în ordinea acestea, în Matei 22:1 la 10, dacă v-ar place să o citiți, mai târziu. Dar eu—eu am tras acest subiect de acolo: *Este Viața Ta Vrednică De Evanghelie?*

³⁴ Acum, Isus zice aici. . . Omul întotdeauna a încercat să facă scuze, să nu primească Cuvântul lui Dumnezeu din invitația Lui. Deși le-ar fi ferm dovedit, că aceasta-i—că aceasta-i Cina Lui și invitația Lui, dar omul constant face scuze. Și dacă voi citiți Sfântul Matei 22, veți afla că scuzele au fost făcute acolo, de asemenea. Și—și ei încearcă. . .

³⁵ Aceasta a mers în urmă în toate epocile. A mers în urmă în epocă, și a zis că un om i-a invitat, și—și avea o vie. Și noi aflăm pilda. Și cum a trimis el pe slujitorii lui să colecteze din această vie. Primul slujitor a venit, ce au făcut ei? Ei l-au alungat. Următorul slujitor a venit, ei l-au și împroșcat cu pietre. Și ei au alungat slujitor după slujitor; oamenii cruzi. Regele a trimis, în final, pe fiul lui. Și când fiul lui a venit, noi aflăm, că, „Ei au zis, „Acesta-i un moștenitor. Noi îl vom omori, atunci noi vom avea toate lucrurile.” Atunci Isus a zis către ei, „Regele a trimis și i-a ucis pe ucigașii aceia, și le-a ars cetățile.”

³⁶ Acum, noi vedem, când Dumnezeu îi dă unui om o invitație, și să facă ceva, sau să primească invitația care El i-a dat-o, și el o respinge, atunci nu există nimic rămas, după ce mila este nesocotită, decât judecată. Dacă tu calci peste granițele de milă, atunci acolo există numai un lucru rămas, și acela-i judecata. Și noi aflăm că omul a făcut aceea în toate epocile. Aceasta s-a întâmplat, aproape în fiecare epocă, în Biblie.

³⁷ Când Dumnezeu l-a trimis pe Noe, slujitorul Lui, și a făcut o cale de o scăpare pentru toți oamenii care au vrut să—să fie salvați. Doar oamenii au răs numai și și-au bătut joc de Noe. Dar Dumnezeu a făcut calea, dar ei au avut o scuză. Aceasta nu era conform cu a lor—cu gândirea lor modernă. Aceasta nu a . . . Nu a fost în felul cum au vrut ei, așa că ei au făcut scuze în zilele lui Noe.

³⁸ Ei au făcut scuze în zilele lui Moise. Ei au făcut scuze în zilele lui Ilie. Ei au făcut scuze în zilele lui Cristos. Și ei fac scuze astăzi.

³⁹ Acum, El vorbind direct către Israel, aceia care au fost chemați la ospăț, care eu aș aplica și astăzi la oameni, biserica, care a fost invitată să vină la ospăț, și nu vor s-o facă, ospățul spiritual al Domnului. Și ei nu vor să o facă. Ei nu vor să o facă. Ei au alte lucruri de făcut. Ei găsesc scuze.

⁴⁰ Acum, dacă Israel, cu două mii de ani în urmă, ar fi acceptat invitația care li s-a dat, ei nu ar fi așa cum sunt ei astăzi. Cu două mii de ani în urmă, Israel a refuzat invitația să vină la cina nunții, și ei au refuzat-o și au mers în judecată. Dar, cum a zis Isus, au improșcat cu pietre și au omorât profeții care au fost trimiși la ei, prin a face scuze, acum, scuzele care le-au făcut în fiecare zi.

⁴¹ Noi aflăm, în zilele lui Isus, că El nu—El nu s-a afiliat cu nici care din ei. Ei au zis, „Când și-a dobândit Omul acesta învățarea aceasta? De la ce școală este El? Nu este Acesta Fiul tâmplarului? Nu se cheamă mama Lui Maria? Sunt frații Lui, Iosif și Iacov, și așa mai departe? Și nu sunt surorile Lui cu noi? Atunci unde și-a dobândit Omul aceasta această autoritate să facă aceasta?” Vedeți? Cu alte cuvinte, El nu s-a afiliat cu ei. Așa că ei au zis, „El este Beelzebub. El este un Samaritean. El are un drac, și El e nebun. El e un—El e un . . . El este un Om care are un duh rău, pe linia religiei, și L-a făcut să înnebunească. Și asta-i ce este. El este acolo afară ca un om sălbatic. Să nu-I dați nici o atenție.” Și noi știm ce i s-a întâmplat lui Israel. Și ei au țipat. Ei erau așa de siguri că Omul acela era greșit, încât, o, ei L-au condamnat. El a zis, el a zis, „Sângele Lui să fie asupra noastră și asupra copiilor noștri.” Și Acesta a fost acolo de atunci încoace.

⁴² Isus a încercat să le spună că scuzele lor erau ceea ce i-au ucis pe profeți, și ce i-a ucis pe neprihăniții care au venit. Ei

au acceptat crezurile lor care i le-a dat oamenii, în loc să ia Cuvântul lui Dumnezeu. Și, prin a face așa, au făcut Cuvântul lui Dumnezeu fără efect.

⁴³ Acum, tu fie că trebuie să spui, în aceasta, că *Aceasta-i* voia lui Dumnezeu și dorința lui Dumnezeu, sau că altceva care tu poți să cultivezi, care-i mai bun decât cum este Acesta. Acum, tu trebuie să iei una sau pe cealaltă. Tu nu poți sluji pe Dumnezeu și mamona. Și tu trebuie să spui, „Acesta-i Adevărul,” sau „Acela-i parte din Adevăr,” sau „Acesta nu este tot Adevărul,” sau „El nu este pus împreună bine,” sau „El nu este interpretat bine.”

Și Biblia a spus, că, „Cuvântul lui Dumnezeu nu este interpretare particulară.” Nimeni altul nu trebuie să pună o interpretare la El, El este scris chiar în felul cum Dumnezeu Îl vrea interpretat. Chiar ce El zice, Acela, aceea-i ce trebuie să fie. Doar luați-L în felul cum este el spus, felul cum este El scris jos Aici.

⁴⁴ Acum, ei acceptă crezurile lor. Ei fac promisiunile lui Dumnezeu fără efect la ei. Ei ocolesc Acea. Ei vor sări departe de la Aceasta.

⁴⁵ Acum, dacă Rusia a acceptat Binecuvântarea penticostală, cu șaptezeci și cinci de ani în urmă, când Duhul Sfânt a căzut în Rusia, ei nu ar fi fost comuniști astăzi. Acum, cu șaptezeci și cinci de ani în urmă, ei au avut o mare trezire în Rusia. Dumnezeu a venit printre ei, și ei au avut mari treziri, departe în Siberia. Și ce au făcut ei? Ei L-au respins. Și astăzi, țara-i dusă, și bisericile nu pot avea biserică, numai cu permisiune. Și ei sunt sortiți în judecată. Au deviat în această furie sălbatică de comunism; s-au vândut la Diavolul.

⁴⁶ Cincizeci de ani în urmă, Duhul Sfânt a căzut în Anglia. Chiar după aceea a venit George Jefferies, și F. F. Bosworth, și Charles Price, Smith Wigglesworth, acei mari războinici ai credinței, cincizeci de ani în urmă, și i-au oferit Angliei trezirea Duhului Sfânt. Dar ce au făcut ei? Ei au râs de ei, i-au pus în închisoare, i-au numit nebuni, au crezut că ei și-au pierdut mințile. Bisericile le-au refuzat oamenilor să vină să asculte la ei. Și ei au vindecat pe bolnavi, au scos draci, și au făcut lucrări mari. Și din cauză că Anglia, ca o națiune, a respins Evanghelia, păcatele ei—ei sunt cunoscute prin toată lumea. De-abia că există o—o națiune mai lepădată în toată lumea, chiar incluzând Roma sau Franța, decât Anglia. Ea este o mamă a lepădării. Chiar unde Finney și mulți din bărbații mari care au predicat, în—Haymarket, și Charles G. Finney, și Wesley, și în jos, și ea L-a refuzat.

⁴⁷ Iar acum, chiar săptămâna trecută, sau două, în ziare, voi aflați unde bărbații lor mari așa au slăbit la—la sexul femeilor, până când au venit înăuntru spioni. Și omul lor principal a

aflat încă câțiva din ei. Revistele au publicat aceasta. Păcatul lor de scandal, chiar în guvernul lor, și-au semănat numele lor de ocară în toată lumea. De ce? Ea a respins Adevărul. Ea a avut scuza ei, și ea este terminată. Anglia este toată încheiată, cu Dumnezeu, cu mult timp în urmă. Dacă . . .

⁴⁸ America, cincisprezece ani în urmă, când marea trezire de vindecare a continuat înainte de la penticostali, a erupt în națiune, și acolo era o trezire în capitală, Washington, DC. Președinții, vicepreședinții, oameni mari, guvernatori; lucruri mari au avut loc, guvernatori și—și oameni au fost vindecați. Cum, Congresmanul Upshaw a fost un infirm pentru—pentru șazezi și șase de ani, și ei nu și-au putut întoarce fața și să spună că nu a fost așa. A fost chiar înaintea lor, dar ei L-au refuzat.

⁴⁹ Și, în seara aceasta, acela-i motivul că națiunea aceasta rămâne. Ea este sortită. Nu există speranță pentru ea, deloc. Ea a trecut linia dintre judecată și milă. Și ea a ales în ce are ea aici, să controleze națiunea. Și ea este putredă, până la măduvă. Politica ei este putredă. Moralul acestei națiuni este mai josnic decât orice la care mă pot gândi. Și religia ei este mai putredă decât moralul. Ea devine, în a face aceasta, ea s-a unit acum, toate bisericile acestea, și din națiune, în federația bisericilor, și a luat semnul fiarei. Ce lucru! De ce? Cristos le-a dat ocazia, „Veniți la sărbătoarea Mea,” sărbătoarea cincizecimii, care înseamnă „cincizeci.”

⁵⁰ Când Duhul sfânt s-a revărsat peste Rusia, ei au fost chemați la o sărbătoare de cincizecime, sărbătoare spirituală, și ei L-au refuzat. Anglia, Duhul Sfânt s-a revărsat asupra lor, și ei L-au refuzat. America, Duhul Sfânt s-a revărsat asupra lor, și ei L-au refuzat.

⁵¹ El a invitat de trei ori. De trei ori, El a trimis afară, și ei nu au ascultat la sărbătoare. Atunci El a trimis din nou, și El a zis, „Mergeți și siliți-i pe oamenii aceia să vină. Masa trebuia să fie așezată. Masa este gata. Acolo încă este loc.” Și eu cred, că, poate, poate în decursul următoarelor câteva luni, sau ceva, sau an, sau orice este, Dumnezeu o să trimită o altă zguduire de-a lungul țării, căci încă există cineva acolo afară, pe undeva, care este o Sămânță predestinată, pe care Lumina trebuie să cadă, pe undeva, pe undeva în lume. Națiunea, însăși, este dusă.

⁵² Eu mă uitam în revista *Life* de săptămâna aceasta; jos la, ei bine, jos la Little Rock, zilele trecute, sau, adică, Hot Springs. Și acolo am văzut, eu cred că era un guvernator al statului New York, cu un fel de striptesă acolo în Honolulu, dansând cu ea, acum. Și aici, sub aceea, era un alt om renumit. O, ce dizgrație! Priviți la națiunea noastră astăzi. Priviți la starea națiunii noastre—a noastre. Priviți unde a mers ea, cât de jos s-a scufundat.

⁵³ Priviți la sistemul nostru religios astăzi. Cum poate să fie că bisericile să poată vreodată să ajungă în starea în care sunt ele acum? Este din cauză că ei au respins Mesajul lui Dumnezeu, invitația de a veni la sărbătoare. Ați putea voi numi o viață ca aceea vrednică de Evanghelie? Ați putea voi numi o viață, care poate șede și permite la oamenii lor—lor să facă lucrurile, să fumeze țigări?

⁵⁴ Zilele trecute, jos aici, o biserică anumită, o echipă de liga mică a jucat jos aici la parc, și băiețelul cumnatului meu este un aruncător pentru una din echipe. Și așa el era acolo afară aruncând, și acolo era o ligă a bisericii care juca. Și acolo era pastorul, cu copilașii aceștia acolo afară pe teren, jucând. Și pastorul fuma țigară după țigară, dintr-o biserică reală din vecini chiar aici alături de noi. Și va-ți putea imagina un om... Și chiar oamenii așezați în audiență au observat aceasta. Dar așa se ajunge că ei nici măcar nu dă vreo atenție la aceasta.

⁵⁵ O anumită biserică mare, o biserică Baptistă, de care știu eu, lasă afară biserica de la școala Duminicală, cincisprezece minute în plus, așa ca păstorul și toți ceilalți pot sta afară și să fumeze, înainte ca ei să vină înapoi înăuntru să servească datoria Domnului. John Smith, fondatorul bisericii, s-a rugat așa de tare, ca Dumnezeu să trimită o trezire, încât ochii lui s-au închis umflați seara, și soția lui a trebuit să-l conducă la masă și să-l hrănească cu lingura. Dacă... Omul acela s-ar întoarce în momântul lui dacă ar fi știut că biserica a ajuns în starea aceea. Ce este aceasta? Ei au fost invitați să vină, și au refuzat. Acela-i singurul lucru. Și vă amintiți, Isus a zis, înăuntru aici, că, „Acei care au fost invitați, și au refuzat, nu vor gusta cina Lui.”

⁵⁶ Când Dumnezeu trimite Duhul Sfânt și bate la ușa unui om, și el Îl refuză intenționat, cândva el o să Îl refuze pentru ultima dată, și atunci tu nu vei fi un caracter privilegiat. Tu poți șede într-o biserică și să asculți la Evanghelie, și să fii de acord cu Evanghelia. Tu a-i putea face așa de mult să zici, „Eu știu că Aceasta-i corect,” dar niciodată nu pui un deget pe Ea, să O ajuți, tu însuși. Înțelegeți? Tu doar asculți la Ea, pentru că tu spui, „Eu cred că Ea este corectă.” Aceea-i doar să simpatizezi ca Ea.

Eu aș putea spune, „Eu cred că *aceea-i* zece mii de dolari.” Asta nu înseamnă că eu îi am. Vedeți? Eu aș putea spune, „*Aceea-i* apă rece bună,” dar refuz să o beau. Voi știți ce vreau să spun?

Și aceasta este Viață Eternă. Și să refuzi să o faci, într-o zi tu vei traversa linia dintre judecată și milă, și atunci nu vei avea privilegiul de a veni și să O primești.

⁵⁷ Către voi oamenii care veniți aici. Eu nu sunt răspunzător pentru aceia care...sau—sau alți lucrători la care vorbesc. Dar, dacă Acesta este corect, tu îi ești dator cu viața ta. Cât mai mult ai putea afla vreodată, care ar fi mai de folos pentru tine, decât să știi că tu poți avea Viață Eternă?

⁵⁸ Ce ar fi dacă eu dădeam capsule aici, care, științific dovedit, științific dovedit că această capsulă v-ar face să trăiți o mie de ani? Ei bine, eu—eu ar trebui să aduc o miliție aici afară, și să-i roiască de la locul acesta. Tu nu ar trebui să faci o chemare la altar pentru aceasta. Tu doar trebuie să-i bați să plece de la acesta, ca să trăiască o mie de ani.

Și, totuși, științific dovedit că Dumnezeuul Etern, toată puterea Lui de înviere a Lui, care vă promite Viață Eternă, și Satan își va pune legiunile acolo afară și să vă țină departe de Aceasta. Vedeți? Totuși, voi puteți privi, și destul de perceptibil să priviți în fața Lui și să vedeți că El este corect, dar atunci să-L respingeți. Înțelegeți?

⁵⁹ Ceva, vreun fel de scuză. „Este prea cald. Eu sunt prea obosit. Eu o să, mâine.” Doar vreun fel de scuză, asta-i tot ce fac ei. Prin a respinge ziua cercetării, vă separează de Dumnezeu.

⁶⁰ Acum, noi observăm. Și, în Vechiul Testament, ei au avut ce ei au numit anul jubiliar. Acela era când toți oamenii, care erau sclavi, puteau să meargă liberi când a sunat jubileul. Și atunci dacă un om nu s-a dus afară, dacă exista vreo scuză care el putea să o dea, că el nu vroia să se reîntoarcă la țara lui, atunci el trebuia să fie marcat în ureche, cu o sulă, lângă stâlpul din templu. Iar atunci nu contează câte jubilee veneau, omul acela era vândut. El nu mai putea niciodată să vină înapoi ca cetățean în Israel, deloc. Ce a făcut el? El și-a respins invitația lui. El nu a trebuit să plătească nimic. Datoria sclaviei lui era terminată. Familia lui era liberă. El putea merge drept înapoi în patria lui și să-și obțină posesiunea. Dar dacă el a refuzat să o facă, atunci el nu mai era alocat cu Israel, și posesiunea lui era dată la altul.

⁶¹ Acum, același lucru în natural se aplică la spiritual. Că, dacă noi, ca moștenitori de Viață Eternă, și noi auzim Evanghelia și știm că Ea este adevărată, și noi O respingem, și refuzăm să o facem sau să ascultăm la Ea, noi ne luăm semnul fiarei.

⁶² Acum, cineva a zis, „Acum, acolo o să fie un—un semn al fiarei, acesta o să vină într-o zi.” Lăsați-mă să vă spun. El deja a venit. Înțelegeți? Îndată ce Duhul Sfânt a început să cadă, semnul fiarei a început să aibe loc. Vedeți?

⁶³ Voi aveți numai două lucruri. Unul din ele, este, să-L acceptați, să luați Sigiliul lui Dumnezeu. A Îl respinge, se ia semnul fiarei. A respinge Sigiliul lui Dumnezeu este a lua

semnul fiarei. Fiecare înțelege? [Adunarea zice, „Amin.”—Ed.] A respinge Sigiliul lui Dumnezeu este a lua semnul fiarei. Căci, Biblia a zis, „Toți acei care nu au fost sigilați cu Sigiliul lui Dumnezeu au luat semnul fiarei.”

⁶⁴ Când trâmbița a sunat, și toți care vroiau să meargă liberi puteau merge. Cei care nu au vrut, erau însemnați.

Acum, voi vedeți, semnul fiarei, dacă noi vorbim despre el în viitor, este când el o să se facă manifestat, când vă dați seama că este ceea ce deja ați făcut. Înțelegeți? Și așa este Duhul Sfânt, El este să fie manifestat. Când noi îl vedem pe Domnul Isus venind în slavă, și simțim puterea aceea de transformare, și îi vedem pe cei morți înviind afară din mormânt, și știm, în mai o secundă, noi vom fi schimbați și vom avea un trup ca al Lui. Acesta se va face manifestat. Atunci, să-i vedem pe acei care L-au respins, vor fi rămași jos, afară.

⁶⁵ Nu a spus Isus că fecioarele au mers afară să-l întâmpine pe Cristos? Unele din ele au adormit, la prima strajă, a doua, a treia, a patra, a cincea, a șasea, până la a șaptea strajă. Dar, în straja a șaptea, atunci a venit înainte sunetul, „Iată, Mirele vine. Mergeți afară să-L întâmpinați.” Și aceia care au fost adormiți, s-au trezit. Toată epoca în urmă, până la Cincizecime, s-a trezit. Înțelegeți? De la epoca a șaptea, epoca bisericii a șaptea, până departe de tot în urmă, s-au trezit. Și aceștia care erau în această epocă a bisericii, în viață, ei au fost schimbați. Și ei au mers înăuntru.

Și chiar la timpul când ei au mers înăuntru, fecioara adormită a venit și a zis, „Noi vrem să cumpărăm ceva din Uleiul vostru.”

⁶⁶ Dar ei au zis, „Noi avem doar suficient pentru noi. Duceți-vă la aceia care-L vinde.”

„Și în timp ce ei încercau să primească acest Ulei, Mirele a venit.” Nu a existat niciodată un timp în istoria lumii, că Episcopelienii, Bapțiștii, Metodistii, Prezbiterienii... Ziarele sunt pline. Ziarele religioase îl laudă pe Dumnezeu, că fecioarele acelea adormite încearcă acum să primească cincizecime, încearcă să primească Duhul Sfânt. Și nu-și dau oamenii seama că aceasta nu se va întâmpla, conform cu Cuvântul lui Dumnezeu? „În timp ce ei încercau să vină înapoi, Mirele a venit și a luat-o pe Mireasă. Și ei au fost aruncați în întunericul de afară, pentru judecată,” pentru că ei au respins invitația lor.

⁶⁷ Toți oamenii sunt invitați să vină. Dumnezeu, în fiecare epocă, a trimis afară Lumina Lui, și Ea a fost respinsă.

⁶⁸ Și, acum, astăzi nu este deosebit de oricare altă zi, să respingă ziua cercetării. Când Dumnezeu face o vizită la

Biserică și la oameni, primiți-L atunci. Să nu o amânați până anul viitor, trezirea următoare. Aceea este ora, „Astăzi este ziua de salvare.”

⁶⁹ Și amintiți-vă, Dumnezeu niciodată nu a trimis un Mesaj, în orice zi, fără ca El să-L adeverească cu supranaturalul. Isus a zis, Însuși, „Dacă Eu nu fac lucrările Tatălui Meu, atunci să nu Mă credeți. Dar dacă Eu fac lucrările, voi să credeți lucrările dacă nu mă puteți crede pe Mine,” și când voi o vedeți tăiată clar—și făcută manifestată.

⁷⁰ Acum a venit timpul ca ea să-L respingă, atunci ea este perforată în ureche cu o sulă, atunci ea niciodată nu-L va auzi. Acum ea se duce la confederația bisericilor, să meargă drept înăuntru să ia semnul fiarei.

⁷¹ „Una din marile ambiții,” cineva mi-a dat ziarul chiar acum, acest papă nou a zis, „este să unim bisericile împreună.” Ei o vor face tot așa de sigur cum stau eu aici. Și Protestanții cad în aceasta. Vedeți? Pentru că, biserica . . . Biblia a zis, Pavel, profetul Domnului, a zis, „Ziua aceea nu va veni fără ca să vină o lepădare, mai întâi, iar atunci . . . înainte ca omul păcatului să fie descoperit. Cel ce șade în templul lui Dumnezeu, ținându-se pe sine, deasupra a tot ce-i Dumnezeu; el, ca Dumnezeu,” iertând păcate pe pământ, și așa mai departe. Cum de s-a întâmplat lucrul acesta! Dar aceasta nu s-a putut întâmpla până la lepădare, până când biserica a început să se îndepărteze de la praznicul spiritual, s-a retras înapoi și s-a organizat. Și atunci descoperirea nu a stat cu biserica.

⁷² Amintiți-vă, Israel a umblat, ziua și noaptea, prin Stâlpul de Foc. Când Stâlpul de Foc s-a mutat, ei s-au mutat cu El. Și amintiți-vă, El a fost un Foc noaptea, și un Nor ziua. Deci El ar putea veni, ziua sau noaptea, oricând. Dar, oriunde era El, acolo s-a făcut o ispășire, ca ei să nu scape să-L vadă. El era o Lumină noaptea, și un Nor în timpul zilei, și ei L-au urmat. Da, domnule. Același lucru!

⁷³ Martin Luther L-a văzut. Ce a făcut el? El a ieșit din Catolicism. Dar ce au făcut ei? Ei au construit un garduleț în jur, au zis, „Noi suntem Luterani. Aceasta este.”

⁷⁴ Atunci Wesley L-a văzut mutându-se la o parte de acolo. El a mers. Ce au făcut ei? Au construit un garduleț în jurul acesteia, au zis, „Asta este.” Ce a făcut Lumina? S-a mutat drept înainte, din nou.

⁷⁵ Penticostalii L-au văzut. Ce au făcut ei? S-au mutat afară din Wesleyeni și Nazarineni, și așa mai departe. Ce fac ei? Ei construiesc garduleț în jurul acesteia, numit, „Noi suntem unitarieni,” și „Noi suntem trinitate,” și „Noi suntem cei Uniți,” și toată aceasta. Ce a făcut El? Dumnezeu s-a mutat chiar afară din ea. Vedeți?

⁷⁶ Noi nu putem face aceea. Noi trebuie să urmărim, fiecare zi, fiecare oră din zi, fiecare pas din cale. Noi trebuie să fim călăuziți de Domnul Isus Cristos. Dacă noi nu suntem, noi luăm o viață de organizație. Și o viață care nu urmează pe Cristos, zilnic, nu este vrednică.

⁷⁷ Un om care este un Creștin duminică, și merge la biserică, șade acolo și se gândește că el posedă biserica pentru că el face *aceasta, aceea, sau cealaltă*, și luni va fura și minții. Și femeile care vor merge afară la plajele publice, și—și afară pe străzi, cu haine imorale pe ele!

⁷⁸ M-am gândit la—la prima doamnă, nici măcar nu și-a pus machiaj, să meargă înaintea papei; și vine înapoi, și pune o petrecere de tunsoare waterhead pentru femei în națiune. Și toate rochiile acestea, care, când ea a devenit mamă, fiecare femeie din țară vrea să poarte una din rochiile acelea model de mamă acum. Așa este. Acestea-s exemple. Și ei știu că oamenii aceia vor face asta. Ei își iau un duh al lumii. Și aceea nu aparține în Biserica viului Dumnezeu.

⁷⁹ Femeile ar trebui să se uite la Isus Cristos. Voi ar trebui să priviți la Sarah și aceia din Vechiul Testament.

⁸⁰ Acum, ei au ajuns așa încât... Eu am predicat serile trecute, pe undeva, despre femei să se supună la bărbatul lor. Supună? Da. Aceea a mers afară din ritualul căsătoriei, cu mult timp în urmă. Dar ele nu o să facă așa. Nu, domnule. Ele trăiesc în America, și ele te lasă să o știi. Ele nu o să se supună. Dar, atât timp cât voi nu o faceți, să nu încercați niciodată să vă numiți o Creștină, pentru că nu sunteți. Mie nu-mi pasă cât de mult dansați și vorbiți în limbi, dacă nu vă supuneți bărbatului vostru, voi sunteți afară din voia lui Dumnezeu.

⁸¹ O femeie care poartă pantaloni scurți și face lucrurile acestea care le face ea pe stradă, să nu vă numiți o Creștină. Voi vreți să aveți lumea și încă să vă țineți mărturisirea. Voi nu puteți face asta în Prezența lui Dumnezeu, când voi știți să nu o faceți.

⁸² Observați, „perforat în ureche,” însemnat de-o parte, atunci niciodată nu veți auzi. Țineți minte, acela-i un semn de a închide urechile. Voi nu îl veți mai auzi. Voi nu vreți să ascultați. Voi niciodată nu veți fi din nou în stare, să o faceți din nou.

⁸³ O! „Ea nu crede *Aceea*.” O, doamne! „Să nu-i spui ei. Ea o crede.” Nu. „Ea îți spune chiar...” Ea nu știe Aceasta. Cum ar putea o—o doamnă... Doar vă întreb, cum ar putea o doamnă...

Așa cum am vorbit duminică, duminica trecută seara, diseară-i o săptămână în urmă, despre „o lumină reflectoare roșie,” cum că—cursul femeilor a devenit mai frumos decât a

fost vreodată. Acum, aceea-i nimic—nimic împotriva femeilor, acum, aceea-i doar numai cum controlează ea aceea. Vedeți? Pe... Ea a ajuns în felul acela, să o pună pe ea într-o ispitire, cum a fost pusă Eva înaintea pomului.

⁸⁴ Fiecare om, fiecare fiu care vine la Dumnezeu, trebuie să meargă prin ceasul acela de încercare. Aceasta este epoca femeilor, națiunea aceasta este, unde ea trebuie să meargă prin încercarea aceea. Dacă ea poate fi o femeie frumoasă, și acționează ca o soră, binecuvântările Domnului sunt asupra ei. Dar când ea poate să se pună să—să știe aceasta, și se expune, arată absolut că ea are un—un duh rău peste ea. Ea nu vrea să fie în felul acela, eu nu cred, multe din ele nu vor. Dar ele nu-și dau seama de aceea.

⁸⁵ A-ți putea să-mi spuneți că o femeie decentă, gânditoare ar putea să-și pună, aceste hăinuțe care le poartă ele aici afară pe stradă?

⁸⁶ Eu am două fete tinere așezate aici. Eu nu știu care va fi rezultatul acelor copii. Eu doar mă rog pentru ele. Copiii, astăzi, eu nu... Tu nu poți ști. Eu nu știu. Ei nu sunt imuni de la aceea. Ei trebuie să stea pe propriile două picioare a lor, înaintea lui Isus Cristos, și să răspundă. Ei nu pot merge înăuntru pe ce... pe—pe ce cred eu, și ce crede mama lor. Eu nu știu ce fac ei. Dar eu de fapt cred, în ora aceasta, dacă fetele acelea au mers afară pe o stradă, îmbrăcate cu felul acela de haine, și un om le-a insultat, în felul acela de haine, eu nu cred, dacă eu aveam ocazia, că l-aș putea să-l condamn pe om. Așa este. Eu condamn fetele. Ele nu au nici o treabă să facă aceea.

⁸⁷ Ascultați. Dacă omul gândește, și ei învață că, „Omul nu e mai mult decât un animal. El vine din rasa animală.” Și priviți, atunci, voi îl puneți acolo afară ca... .

⁸⁸ Voi duceți pe câine la micuța femelă la anumite timpuri, prin garduri și toate celelalte, pentru că micuța femelă este în starea aceea; porci, vaci, fiecare alt animal. Și dacă noi suntem viață animală; care, noi suntem, partea fizică. Și atunci dacă o femeie se expune în felul acela, ea dovedește că ea este același lucru cum este cățeaua mică, sau același lucru, exact, căci ea nu ar face aceea. Ea știe. Natura o învață că bărbații o să se uite la ea. Și Biblia a zis, „Oricine se uită la o femeie să poftască după ea a comis deja curvie cu ea în inima lui.”

⁸⁹ Aceea pune un timp de încercare. Și Diavolul le înfrumusețează pe femeile acelea, și le despoaie jos, și le așează acolo afară, să vă dea o încercare. Bărbaților, întoarceți-vă capetele. Fiți fii de Dumnezeu. Femeilor, voi îmbrăcați-vă ca fiice de Dumnezeu. Să nu răspundeți pentru curvie acolo la Ziua aceea.

⁹⁰ Dacă femeia aceea, nu contează cât de inocentă... Ea poate că niciodată nu a făcut nimic rău, nici măcar nu a avut

în gând să facă rău. Dar când păcătosul acela care s-a uitat asupra acelei forme grațioase a acelei femei, știind că el este un bărbat; și sexul feminin este într-o glandă, și una, bărbatul, în celălalt; și păcătosul va trebui să răspundă pentru aceasta la Ziua Judecății, cine a făcut-o, cine este vinovat? Nu el. Voi. Acolo sunteți, imoral.

⁹¹ Priviți la națiunea aceasta. Se obișnuia să fie, când ele—ele aveau rochiile până la genunchi care le purtau femeile, noi a trebuit să trimitem la Paris să le obținem. Astăzi, Parisul trimite aici să le obțină. Aceasta a ajuns așa de murdar încât Parisul nu poate face față. Așa este. Întregul... De ce? Au respins Evanghelia. De ce?

Parisul nu a avut Aceasta. Acesta-i sută la sută Catholicism. Protestanții nici măcar nu pot intra acolo. Priviți la Billy Graham. Eu cred că există numai șase sute de Creștini în tot Parisul, din milioanele acelea, șase sute de Creștini, Protestanți. Aceia nu-s umpluți cu Duhul Sfânt. Aceia-s doar absolut Protestanți, șase sute din ei, din milioane de milioane. Ei nu au primit ocazia să-L respingă.

⁹² Dar oamenii aceștia au Evanghelia. Și când ei se îndepărtează de la Mesaj și Evanghelia care ei au văzut-o demonstrată, își bat joc de Acesta pentru că ceva doctrină prostituată veche i-a vârat în jur; și ceva păstor stând în amvon, gândindu-se mai mult la un dolar și un bon de masă decât se gândește de suflet, oamenii la care el le predică, așa este, asta-i ceea ce a făcut-o. Acum ea conduce lumea.

⁹³ Vă amintiți, nu cu mult în urmă, în acest tabernacol. Eu am predicat despre un subiect, cu vreo douăzeci de ani în urmă, „Eu vă voi arăta zeița Americii,” și avea femeiușca ușuratică aici, șezând acolo cu aceasta. Asta-i ceea ce este. Acum ei chiar, o capătă. Ei capătă ceea ce au cerut. Și ei au să o capete. Asta-i tot.

⁹⁴ Nu. Ei nu vor să o creadă. Nu, domnule. Ei îți dă de înțeles că ei sunt cetățeni Americani, și ei au dreptul să—să funcționeze oricum vor ei. Eu doar doresc...

⁹⁵ Lăsați-mă să vă spun. Eu o să vă spun acum. Nu, domnule, politica nu va lucra niciodată. Nu, domnule, democrația niciodată nu va lucra. Democrația este putredă, până la os. Dacă ea ar putea să fie dusă printre un grup de Creștini, aceasta ar fi bine. Dar când voi o puneți acolo afară în lume, ea devine toată pânze și fără ancoră. Exact corect.

⁹⁶ Priviți aici, astăzi. Orice poate avea loc, și ei vor fi doar... Orice, trage câteva politici, și ei vor scăpa cu crimă.

⁹⁷ Când am predicat jos acolo, în seara aceea să încerc să salvez viețile la acei doi copii. Ei erau așa de vinovați cât se putea să fie de vinovați. Chiar și avocatul acela s-a ridicat

înapoia mea acolo, și a zis, „Aceasta-i corect.” El a zis, „Eu nu cred în a lua viața oamenilor.” A zis, „Dacă veți observa în evidențele criminale, cine sunt aceia care ajung omorâți în scaunele electrice și lucruri? Nu sunt cei bogați. El își poate permite să ia un avocat și ceva sfori, ceva trucuri murdare, și niște roți *aici*, și câteva *aici*, și mituiește lucrul.” A zis, „Sunt copii săraci ca acela, care nu au bani suficienți să-și cumpere o masă pe cinste, aceia sunt felul care o capătă. Acolo-i felul care ei electrocutează, cineva care sunt cum ei numesc o grămadă de oameni neștiutori, și ei doar își țin sus numele lor de pedeapsă capitală.”

⁹⁸ Am zis, „Prima crimă care s-a comis vreodată în lume, un frate l-a omorât pe celălalt, și Dumnezeu nu i-a luat viața pentru aceasta. El a pus un semn peste el, ca nimeni să nu-i ia viața. Corect. Acela-i Judecătorul Suprem.”

Eu văd că ei au luat sentința jos de pe ei. Acum ei urmează să aibe un alt proces. Desigur, ei vor căpăta pe viață acum, care vor fi unsprezece ani, și poate vor sta pentru parol. Ei sunt vinovați. Cu certitudine. Ei sunt vinovați. Ei se cuvine să fie trimiși la penitenciar, pe timp de viață, dar să nu li se ia viața. Nimeni nu are dreptul să ia viața altui om. Nu, domnule. Eu nu cred în aceasta. Nu, într-adevăr.

⁹⁹ O! Ei spun... Păi, ei nu cred că ei sunt afară din voia Domnului, pentru că asta-i tot despre ce știu ei, tot despre ce vor ei să audă. Ei și-au întors urechea împotriva Adevărului, înăuntru acolo.

¹⁰⁰ Nici Egiptul nu a vrut să știe că grupul acela de holy-rollers jos acolo era voia Domnului. Cum să vrea ei să știe că ceva om trăznit a venit înăuntru acolo, din pustie, cu barba atârând în jos așa, și a zis, „Faraon, eu vin în Numele Domnului. Eliberează-i pe copiii aceia.”

Faraon să zică, „Cine, eu? Aruncați-l afară.” Vedeți? „Eu?”

„Dacă tu nu o faci, Domnul Dumnezeu va lovi națiunea aceasta.”

¹⁰¹ Totuși, „Trăznitul bătrân, l-a întors afară pe undeva. Lăsați-l să se ducă. Soarele i-a copt cumva mintea.” Vedeți? Dar aceasta a adus judecată, pentru că omul era un profet și avea AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Exact corect. Ei nu au vrut s-o creadă.

Roma nu a vrut s-o creadă, nici ei, dar s-a întâmplat chiar la fel.

¹⁰² Israel nu a vrut să creadă că acela era Mesia. „Cum puteau ei, grămadă de—grămadă de Galileni?” Ziceau, „Nu sunt toți aceștia Galileni? De unde au venit ei? Cu ce fel de mulțime se duce El? Cei mai săraci care se pot aduna împreună, aceea-i mulțimea cu care se asociază El. Aceia sunt cei care vin să-L

asculte, sunt oamenii săraci, oamenii aceia care nu știu nimic. Ei nu sunt aleși. Ei nu sunt—ei nu sunt felul intelectual care suntem noi. Ei sunt o grămadă săracă.” Voi o auziți să se spună despre trezire în ziua aceasta. „Ce fel de mulțime îi ascultă? Ce fel se duce la aceste adunări? Ce fel de popor sunt ei?”

¹⁰³ Am auzit pe un ins să spună, nu cu mult în urmă. . . Păi, el era un fel de . . . El era tatăl vitreg al lui Hope. Și eu îi spuneam despre botezul cu Duhul Sfânt. El a zis, „Acum, cine ar crede un lucru ca acela, fără ca vreun fel de grup ca tine să fi ajuns sus acolo?” A zis, „Tu lași ca *Așa-și-așa*, un om de afaceri aici în oraș, rău ca toți, îl lași să spună că el a primit Duhul Sfânt, atunci eu o să cred.”

¹⁰⁴ Am zis, „Nu te îngrijora. El niciodată nu o va spune.” Omul a murit brusc, fără Dumnezeu. Vedeți?

Voi fiți atenți ce faceți. Fiți atenți ce spuneți. Voi vreți o viață vrednică de Evanghelie. Corect.

¹⁰⁵ Israel nu a crezut aceea, grupul acela de oameni. „Acel om nebun, cu Numele de Isus din Nazaret, născut,” gândeau ei, „o naștere nelegitimă.” Și oamenii au crezut-o. Pentru că, au zis ei, „Acela nu era a lui. Păi, tatăl Lui este Iosif, și Maria urma să aibă acest Prunc înainte ca ei să fie măcar. . . Născut, păi, acesta-i nelegitim. Și ce este El? Doar un om nebun. Este unul din felul acela de ins ciudat. Să nu vă duceți să-L auziți.” Ce au făcut ei? Ei își trimeteau sufletele lor în iad. Ei au luat. . .

¹⁰⁶ Isus a zis, „Lăsați-i în pace. Dacă orbul conduce pe orb, nu cad ei amândoi în șanț?” Așa este. Ei nu au știut-o. Ei nu au vrut să-L creadă. Eu nu puteau.

¹⁰⁷ Ei nu puteau vedea cum că un popor simplu cu un Mesaj simplu, să fie respins, să poată cauza ca o națiune mare să cadă în ruine. Acum ascultați. Ei nu puteau înțelege asta; un grup simplu, comun, de oameni obișnuiți. Voi știți, Biblia a spus asta, „Oamenii obișnuiți l-au ascultat pe Isus cu bucurie.”

¹⁰⁸ Eu am avut ceva lucru mic să se întâmple în Mexic, nu cu mult în urmă. Generalul Valdena, ales de Dumnezeu, Lumina a strălucit peste cărarea lui o dată, într-unul din mitinguri. Acel mare războinic Catolic, unul din cei mai înalți generali din Mexic, a venit smerit la altar și a primit botezul Duhului Sfânt. El a mers înapoi jos în Mexic. El a continuat să plângă după mine, să vin jos acolo. În sfârșit, am hotărât să merg jos. Domnul m-a călăuzit; am avut o viziune. I-am spus la soția mea. Am mers jos acolo.

Și când el a mers, el fiind unul din generalii lor principali, general cu patru stele, el a mers la cartierul general, la guvern. Și, ei, ei sunt tare împotriva Protestanților jos acolo, voi știți. Deci ei știu că acesta urmează să fie un miting grozav, așa că

el a mers jos acolo și a luat o gardă de miliție. Și când au luat, ei au obținut arena mare. Și ei urmau să mă aducă înăuntru în felul acela. Guvernul mă aducea înăuntru.

Deci, când ei a făcut-o, episcopul, unul din marii episcopi ai bisericii Catolice, a mers sus la el, la guvernator, și a zis, „Domnule, eu înțeleg că aduceți înăuntru un ne-Catolic.”

A zis, „Da. Și ce-i cu asta?”

„Păi,” a zis, „tu nu poți avea un om ca acela înăuntru aici. Acest guvern nu este știut să facă un lucru ca acela.”

¹⁰⁹ „Dar,” a zis, „noi am făcut-o acum.” A zis, „Păi,” a zis, „omul este un om cu reputație. Eu înțeleg că mii de oameni vin afară să-l asculte. Generalul Valdena, este prietenul meu intim.” El a zis... Și a avut... Președintele însuși este Protestant, voi știți, Metodist. Deci el a zis—a zis, „Omul este un om cu reputație, din câte știu eu.” A zis, „Generalul Valdena aici, el este convertit sub acest om.” A zis, „Păi, el este, din câte știu eu, o persoană cu reputație.” A zis, „Mii de oameni, pretind ei, vor veni să-l asculte.”

Și episcopul acesta a zis, „Ce fel de persoană este el, domnule? Doar cei neștiutori. Aceia sunt cei care se duc, să asculte o persoană ca aceea.”

¹¹⁰ Președintele a zis, „Domnule, voi i-ați avut timp de cinci sute de ani, de ce sunt ei neștiutori?” Aceea a fost destul. Aceea a stabilit-o. O, doamne! Aceea le-a rupt coarnele. Da, domnule. Da.

¹¹¹ Atunci când bebelușul acela a fost înviat din morți, eu am trimis un curier în urma omului. Doamna spune, în Spaniolă, „Pruncul a murit, azi dimineață la ora nouă.” Și a turnat în jos, ploaia. Aveam cam zece mii de convertiți la Cristos, în fiecare seară.

Seara dinainte, un om bătrân orb și-a căpătat vederea pe platformă. O, de trei sau patru ori mărimea acestui tabernacol, și cam așa de înalt, de șaluri vechi și pălării așezate. Și eu doar...

¹¹² Ei m-au lăsat în jos pe frângii, în ring, să mă ducă înăuntru. Eu doar am mers acolo și am început să predic, prin credință.

Billy a venit, a zis, „Tati, tu o să trebuiască să faci ceva, femeia aceea.” A zis, „Eu am trei sute de ușieri care stau acolo. Ei nu pot opri o femeie mititică, ce cântărește o sută de livre [aproximativ 50 de kilograme—Trans.], aproape.” Și drăguță, doamnă mică cam așa înaltă, cam, oh, poate primul ei copil. Eu aș zice că ea era în vârstă de douăzeci și trei sau douăzeci și patru de ani.

¹¹³ Și ea stătea acolo, și părul îi atârna în jos, și ținea un copil mic. Și ea făcea un salt către linia aceea. Bărbații o împingeau

înapoi. Ea se cățara pe deasupra lor, cu copilul acela pe șoldul ei, ori cum, merge printre picioarele lor, sau orice. Ei să o pună sus acolo, și trebuia să o împingă jos de pe platformă.

¹¹⁴ Și ei nu aveau nici un cartonaș de rugăciune să-i dea. El a zis, „Dacă eu o las să vină înăuntru acolo, tati, cu pruncul acela mort, fără cartonaș de rugăciune, și. . .” A zis, „Ceilalți care stau acolo, au stat aici două sau trei zile, în ploaia aceea și în soare. Și să o las să meargă înainte de ei,” a zis, „aceasta va cauza o—o ceartă jos acolo.”

¹¹⁵ Am zis, „Acea-i în ordine.” Fratele Moore era acolo, și el este cumva cu capul chel ca mine. Și am zis, „Ea nu știe care ce este, așa de mulți oameni.” Am zis, „Trimite. . .” Și—și doi dintre frați, unul din frații de aici la tabernacol, care el este dus în Slavă acum. Eu nu mă pot gândi la numele lui chiar la timpul acesta. Dar el stătea înapoi acolo. Astfel am zis, „Frate Moore, du-te jos, roagă-te pentru prunc. Ea nu va ști cine, dacă sunt eu sau tu. Doar du-te jos. Și nu era în stare să vorbească Engleza.”

Și așa Fratele Moore a zis, „În regulă, Frate Branham.”

¹¹⁶ El a pornit să umble în jos. Am zis, „Așa cum eu spuneam, ta- . . .” Și am văzut un prunc mic, un prunc mic Mexican șezând înaintea mea, doar râdea. Am zis, „Așteaptă un minut.” Și am zis, „Lăsați să treacă doamna mică.”

Billy a zis, „Eu nu pot face asta, tati. Ea. . .”

Am zis, „Am văzut o viziune, Billy.”

A zis, „O, asta-i altceva.”

¹¹⁷ Astfel noi am deschis mulțimea în felul acela și am adus-o aici. Iată-o că vine, căzând pe genunchi, cu măregele de rugăciune în mâna ei. Am zis, „Ridică-te.”

Așa că am zis, „Tată Ceresc, acum eu nu știu ce o să faci Tu. Eu nu știu dacă Tu doar vrei ca eu să o mulțumesc pe femeie prin a mă ruga pentru prunc, sau ce. Dar,” am zis, „Eu îmi pun mâinile peste bebeluș, în Numele Domnului Isus.” Doar același lucru ce l-am făcut la Fratele Way, zăcând acolo pe dușumea, mort, zilele trecute. Și pătura s-a zvâcnit, și acel bebeluș a început să țipe. Și el era la viața lui. Când. . .

¹¹⁸ Am trimis un curier, pe Fratele Espinosa, să meargă cu ea la doctor, și să ia o declarație cu jurământ de la doctor, „Pruncul acela a murit.” Aceea era pe la ora zece în seara aceea. „A murit în dimineața aceea la ora nouă, în biroul lui, cu pneumonie.” El a luat o declarație cu jurământ de la doctor.

Ziarele nu au putut păstra aceea în tăcere, voi știți, așa că ei au trebuit să vină acolo. Ei mi-au luat interviu. Și ei au spus către mine, a zis, „Credeți dvs. că sfinții noștri ar putea să facă asta, de asemenea?”

Am zis, „Dacă ei sunt în viață.”

„O,” a zis, „tu nu poți fi un sfânt până nu ești mort.” Ia te uită. Vedeți? Și oamenii. . .

¹¹⁹ Voi vedeți, ziua trecută, unde ei aveau această călugăriță ce i-au făcut favoare, în ziar? Deci, o sfântă nouă a murit, oh, cu o sută de ani în urmă, sau ceva în felul acela, și ei au făcut o. . . au canonizat-o acum, au făcut o sfântă din ea. Și ei au zis căci—căci ea a venit înapoi dintre cei morți și s-a rugat pentru ceva persoană bolnavă care avea leucemie. Nu-i așa? Aceasta era într-una din reviste. Doar gândiți-vă cum încearcă ei să o facă favorabil, și când există sute și sute de cazuri chiar sub nasul oamenilor aici. Ce este lucrul acela? Pentru un lucru să favorizeze pe biserica Protestantă chiar în aceasta, vedeți, să o facă să gândească ceva.

Și atunci lucrările adevărate ale Domnului, unde sunt perfect adevărate, dovedite, ei nu îndrăznesc să atingă ziarul cu aceasta. Ia te uită. Ei au primit o invitație și au refuzat-o. Da, domnule.

¹²⁰ Ei nu pot înțelege cum un Mesaj simplu, un popor simplu, să respingă un lucru ca acela să-i facă să meargă în haos.

¹²¹ O femeie mi-a zis, în Grant Pass, Oregon, cu un timp în urmă, fată Catolică a venit acolo afară să condamne și să raporteze. Ea era o reporteră de ziar, cu un pachet de țigări în mâna ei. Și ea a zis, „Eu vreau să vă vorbesc.”

Am zis, „Ce anume vrei să spui?”

Ea a zis, „Eu am vrut să vă pun niște întrebări despre această religie a voastră.”

Și am zis, „Ce anume vrei să întrebi?”

Și ea a zis, „Prin ce autoritate faceți aceasta?”

¹²² Am zis, „În Numele lui Isus Cristos, printr-o chemare Divină.” Și ea a mers înainte, făcând pe deșteapta. Am zis, „Doar un minut.”

Ea a zis, „Dacă eu ar fi trebuit să mă asociez cu acel grup de neștiutori sus acolo,” a zis, „Eu nici măcar nu aș vrea să fiu o Creștină.” Ea a zis, „Și dacă acei. . . Ei zic că oamenii aceia vor stăpâni pământul într-o zi.” Ea a zis, „Eu sper că eu nu-s aici.”

Am zis, „Nu te îngrijora. Tu nu o să fii.” Am zis, „Tu. . . să trebuie să te îngrijești de asta.”

„De ce,” a zis, „toată comportarea aceea acolo și țipătul!”

Am zis, „Și tu pretinzi să fii o Catolică?”

Ea a zis, „Eu sunt.”

¹²³ Am zis, „Ai știut tu că binecuvântata fecioară Maria a trebuit să primească Duhul Sfânt și să vorbească în limbi, și să danseze în Duhul, în același fel cum au făcut ei, înainte ca Dumnezeu să o primească? Voi o numiți mama lui Dumnezeu.”

Ea a zis, „Acela-i nonsens.”

Am zis, „Doar un minut. Eu . . .”

„Eu nu trebuie să mă uit la Biblie.”

124 Am zis, „Atunci cum o să știi ce este Adevăr sau nu?”

Ea a zis, „Eu iau cuvântul bisericii mele.”

125 Am zis, „Acesta-i Cuvântul lui Dumnezeu. Aici este El chiar aici. Eu te provoc să te uiți la El. Și Maria a fost cu ei sus acolo în camera de sus, și a primit botezul Duhului Sfânt cum au primit ceilalți. Și voi o numiți mama lui Dumnezeu.” Am zis, „Atunci numești asta, „Grămadă de gunoi; senzație?” Am zis, „Nu te îngrijora. Tu nu vei fi Acolo. Tu nu ai mult despre ce să te îngrijești, dacă asta-i tot despre ce ai să te îngrijești. Tu mai bine să te îngrijești de propriul tău suflet păcătos, fetițo.” Și am lăsat-o să se ducă.

126 Acum gândiți-vă la toată aceasta, una simplă. Dumnezeu o face așa de simplu.

Cum a putut Ahab, cum a putut Izabela, cum au putut oamenii aceia care s-au gândit că Ilie era un vrăjitor, au gândit că el era un spiritist? Chiar Ahab a zis, „Aici este acela care a cauzat tot necazul acesta la Israel.”

El a zis, „Tu ești acela care ai necăjit pe Israel.”

127 Cum putea gândi națiunea aceea, că, să respingă mesajul unui om cu fața păroasă în felul acela, fără haine preoțești pe el, și așa mai departe, să fie condamnarea ei?

Cum putea Egiptul, stăpânul lumii, faraonii, și clasa lor și demnitatea? Lumea nu a mai ajuns niciodată la punctul acela, în știință și așa mai departe. Cum puteau ei gândi, să respingă un profet bătrân de optzeci de ani, cu barba atârând în jos, păr cărunt, călcând apăsat acolo, un fugitiv? Și a venit acolo afară cu un mesaj, „Tu sau îi vei lăsa să plece, sau Dumnezeu va nimici națiunea.” Cum putea Faraon? „Tu te vei supune mie, Faraon.”

128 Faraon a zis, „Supune?” O, el, Faraon! Și un om bătrân, „Ceva bătrân trăznit,” au gândit ei, „întoarce un ins jos în felul acela, nimicește o națiune?” Dar el a făcut-o. O, doamne!

Să ne oprim, să facem pauză câteva minute și să avem o rugăciune, și să gândim. În ce zi trăim noi? Unde suntem noi? O altă epocă modernă, științifică. Mai bine să ne gândim. Poate, vă opriți, oamenii se opresc și se roagă puțină vreme, și se gândesc un pic, voi vă simțiți mai bine după ce treceți să faceți aceasta. Așa este.

129 Un Creștin nu este o unealtă, sau vreun fel de cheie mecanică la un regim mare religios. Așa este. Un Creștin nu este un fel de unealtă care ține o organizație religioasă în mișcare. Un Creștin, acela nu-i un Creștin. Un Creștin este

să fie asemenea lui Cristos. Și un Creștin nu poate să fie un Creștin până când Cristos nu vine în om, Viața lui Cristos în el. Atunci el produce Viața care a trăit-o Cristos, și voi faceți lucrurile care le-a făcut Cristos.

¹³⁰ Despre ce vorbesc eu? Relație personală cu Cristos. Ce este aceasta? Este viața ta vrednică de Evanghelie?

Acum eu încerc să așez baza aceea acolo, să vă arăt că, bărbați și femei care au fost femei renumite, bărbați.

¹³¹ Biblia a spus. Ați observat voi? Duminica trecută seara, am uitat să pun ceva înăuntru, Geneza al 6-lea capitol și al 4-lea verset. „Bărbații aceia care și-au luat femei, ca neveste, erau bărbați din vechime, renumiți.” Oameni de renume, e prezis să vină din nou. „Cum a fost în zilele lui Noe, așa va fi în Venirea Fiului omului.” „Oameni de renume luând femei,” nu neveste, „femei; mergând după carne străină.”

¹³² Priviți în Anglia, cu două săptămâni în urmă. Priviți în Statele Unite. Priviți peste tot, este plin de prostituție. Oameni mari, mari, funcții înalte, aducând dizgrație asupra națiunii, umblând după femei. Acel mare om acolo în Anglia, un fel de comandant de armată, parcă, păi, ați observat voi, el avea o soție frumoasă. Poza ei era acolo, împreună. Priviți la prostituata Rusoaică, dar ea era toată îmbrăcată atrăgător, și s-a aruncat acolo afară, să-și expună carnea ei de femeie. Și bărbații s-au lăsat amăgiți.

¹³³ Ce avem noi nevoie astăzi sunt fii de Dumnezeu. Noi avem nevoie de bărbați în guvern, care sunt fii de Dumnezeu. Așa este. De aceea, un rege bun, evlavios ar opri tot nonsensul acesta. Acolo nu ar fi sfori să se tragă. Cum a făcut David, el a pus o oprire la aceasta. Cu certitudine a pus, căci el era regele. Și acolo era numai. . .

¹³⁴ Calea adevărată, este, Dumnezeu fiind Regele, și Dumnezeu trimite un profet. Nu le-a spus Samuel înainte ca ei să aibă vreodată un rege? El a zis, „Dumnezeu este Regele vostru. V-am spus eu vreodată ceva în Numele Domnului fără să vină la împlinire?”

Ei au zis, „Nu. Așa este.”

„V-am cerșit eu vreodată pentru existență?”

„Nu. Tu niciodată nu ne-ai cerșit pentru o existență.”

„Eu niciodată nu v-am spus nimic decât ce era drept, înaintea Domnului.” A zis, „Dumnezeu este Regele vostru.”

¹³⁵ „O, ne dăm seama de asta. Și noi știm că tu ești un om bun, Samuel. Noi credem că Cuvântul lui Dumnezeu vine la tine, dar noi vrem un rege, oricum.” Vedeți? Aceea era ce-au primit.

¹³⁶ Penticostalul a vrut o organizație, oricum. El a primit-o. Așa este. Au vrut să fie ca restul bisericilor. Voi sunteți.

Mergeți înainte, aceea, aceea-i tocmai ce este nevoie. Dar Dumnezeu este Regele nostru. Dumnezeu este Regele nostru. Da, domnule.

¹³⁷ Ce este aceasta? Este din cauză că oamenii, cum au făcut ei în zilele lui Cristos, cum au făcut ei în fiecare epocă, ei găsesc un motiv. Ei au propriile lor crezuri. Voi ați putea să nu vreți să spuneți, „Eu—eu am cumpărat o vacă, și eu trebuie să merg să văd dacă ea—ea va lucra sau nu, sau dă lapte, sau—sau ce fel de origine este ea.” Voi ați putea să nu aveți scuza aceea.

Dar aici este felul de scuză care oamenii o pot spune, „Eu sunt un Prezbiterian. Noi nu credem în Aceea. Eu sunt Baptist. Noi nu credem în nici un astfel de lucru ca Acela. Păi, eu sunt un Luteran.” Păi, aceea nu are nimic de-a face cu Aceasta. Aceea nu înseamnă că tu ești un Creștin. Aceea înseamnă că tu aparți la un grup de oameni care este organizat. Și tu aparți la loja Luterană, loja Baptistă, loja Penticostală. Nu există un astfel de lucru ca Biserică Penticostală. Nu există un astfel de lucru ca Biserică Baptistă. Ea este lojă Baptistă, lojă Penticostală, lojă Prezbiteriană.

Dar există numai o singură Biserică. Și există numai o singură cale să poți intra în Ea, și aceea-i prin Naștere. Voi sunteți născuți în Biserica lui Isus Cristos, și un membru al Trupului Lui, a delegației spirituale din Cer. Atunci semnele, că Cristos este cu tine, trăiește prin tine.

¹³⁸ Creștini, o, voi trebuie să aveți o relație personală cu Dumnezeu. Pentru ca să fii un fiu al lui Dumnezeu, tu trebuie să devii rudenie cu Dumnezeu. El trebuie să fie Tatăl tău, pentru ca tu să fii un fiu. Și numai fiii și fiicele Lui sunt mântuiți, nu membri unei biserici, ci fii și fiice. Există numai un singur lucru care va produce aceea, aceea-i Nașterea nouă. Noua Naștere este singurul lucru care va produce rudenie cu Dumnezeu. Este așa? [Adunarea zice, „Amin.”—Ed.] Fii și fiice. Atunci când aceasta are loc, atunci bărbații . . .

¹³⁹ Iată întrebarea care vreau să vi-o aduc. Omul zice, „Ce facem noi atunci după ce am fost născuți din nou?” Așa de mulți îmi pun întrebarea asta. „Ce trebuie să fac atunci, Frate Branham?” Dacă tu ești născut din nou, întreaga ta natură este schimbată. Tu ești mort față de lucrurile care le-ai gândit odată.

¹⁴⁰ „Bine,” tu zici, „Frate Branham, când m-am unit cu biserica, am primit aceea.”

Bine, atunci, când, Dumnezeu a zis, „Isus Cristos este același ieri, azi, și-n veci. El încă vindecă pe bolnavi. El încă arată vedenii.”

„Dar, Frate Branham, biserica mea!” Acum, tu nu ești născut din nou. Vedeți? Tu nu poți fi; căci, dacă tocmai

Dumnezeu, dacă Viața Lui este în tine, cum ești tu în viața tatălui tău. Și dacă chiar Viața lui Dumnezeu este în tine, chiar Duhul care era în Cristos, este în tine, cum poate Duhul care locuiește în Isus Cristos și scrie *Aceasta*, și apoi vine înapoi jos în tine și să tăgăduiască Acea? Vedeți? Nu o poate face. El va puncta fiecare Cuvânt a fi așa.

¹⁴¹ Atunci, dacă tu spui, „Păi, eu sunt un membru bun al bisericii.” Acea nu are nici un lucru de-a face cu Acesta.

Eu îi știu pe păgâni. Jos în Africa, printre frații mei negri jos acolo, eu găsesc moralul acelor oameni mai înalt decât—decât nouăzeci la sută din poporul American. Păi, în unele din triburi acolo, dacă o fată tânără nu este măritată până când ea este la o anumită vârstă, sau când ea este de o anumită mărime și nimeni nu a luat-o încă, ei știu că acolo-i ceva greșit. Ei o excomunică. Ea își ia jos vopseaua tribului, și se duce la oraș, atunci ea doar devine o renegată. Și când ea se mărită, ea este examinată de virginitatea ei. Dacă voalul ei mic de virgină este rupt, atunci ea trebuie să spună cine a făcut-o. Și ei îi omoară pe amândoi, împreună. Nu ar fi o mulțime de ucideri în America dacă aceea ar avea loc? [Adunarea zice, „Amin.”—Ed.] Vedeți? Atunci voi îi numiți păgâni? O, doamne! Ei pot veni să-i învețe pe oameni, care se cheamă membri de biserică, cum să trăiască curat. Așa este.

¹⁴² Niciodată nu am găsit nici un caz de boli venerice în întreaga călătorie prin Africa de Sud. Ei nu au un astfel de lucru. Ia te uită. Vedeți? Sunt doar propriile noastre căi murdare întinate, ca oameni albi. Așa este. S-au îndepărtat de la Dumnezeu.

¹⁴³ Când aceasta are loc, lucrul care-l vei face atunci, tu vei afla că Duhul care vine în tine, de la Nașterea nouă, tu vei crede și vei face tot ce spune Dumnezeu în Cuvântul Lui ca tu să faci. Și tot ce Biblia citează ca tu să faci, tu îl vei puncta cu un „amin.” Și nu te vei opri, ziua și noaptea, până când îl primești. Așa este. Așa este. Și în tot timpul acesta, tu cu certitudine, asupra fiecărui lucru, vei rodi roada Duhului.

¹⁴⁴ Tu zici, „Voi vorbi eu în limbi?” Tu a-i putea face aceea, și a-i putea să nu. „Eu voi striga?” Tu a-i putea face aceea. Tu a-i putea să nu.

Dar există un lucru sigur care-l vei face. Tu vei rodi roada Duhului. Și roada Duhului este dragoste, bucurie, pace, credință, îndelungă răbdare, smerenie, bunătate, răbdare. Firea ta nu va fi, „Oooh!” Doar ține minte, când tu ai aceea, ea îl otrăvește pe Duhul Sfânt departe de la tine. Înțelegeți? Când tu ajungi la un punct că tu vrei să te cerți cu fiecare cu care te întâlnești, acolo-i ceva greșit. Când tu ajungi la un punct unde . . . un lucrător va citi din Biblie, că este greșit să faci un

anumit lucru, și, tu vei. . . Doar amintește-ți, acolo nu există Creștinătate deloc. Acea-i acum, că, „După roadele lor îi veți cunoaște.” Asta-i ce a spus Isus. Vedeți?

¹⁴⁵ Dacă este Cuvântul, și Dumnezeu a spus așa, acel Duh din tine se va îmbrățișa cu acel Cuvânt, de fiecare dată. Căci, Duhul Sfânt veritabil se va îmbina cu Cuvântul, căci Cuvântul este Viață și Duh. Isus a zis, „Cuvintele Mele sunt Viață.” Și dacă tu ai Viață Eternă, și El este Cuvântul, cum poate Cuvântul să tăgăduiască Cuvântul? Vedeți? Ce fel de persoană îl vei face tu pe Dumnezeu? Acela-i un lucru de știut, că tu ești un Creștin, când tu poți să fii pe deplin de acord asupra fiecărui Cuvânt al lui Dumnezeu.

¹⁴⁶ Și tu te afli îndrăgostit cu vrăjmașii tăi. Cineva zice, „Păi, el nu-i nimic decât un holy-roller.” Și tu începi să devii. . . Fii atent. Fii atent. Dar când tu într-adevăr afli, tu însuși, că tu îl iubești! Indiferent de ceea ce fac ei, tu încă îi iubești. Vedeți?

¹⁴⁷ Atunci tu începi să afli, și răbdarea ta devine de la cam așa de lungă, până când ea doar nu mai are capăt. Oricine doar continuă să spună lucruri despre tine, „Păi, mie nu-mi pasă ce spui!” Să nu devii tulburat. Dacă tu devii tulburat, mai bine să te duci să te rogi întâi, înainte să vorbești din nou cu ei. Da. Da.

Să nu intri în certuri. Să nu-ți placă să intri în ceartă; dacă îți place să vezi pe cineva să se ridice în biserică, să zică, „Tu știi ceva? Eu îți voi spune, *Așa-și-așa* a făcut *asa-și-așa*.”

Tu să zici, „Acum, frate, rușine să-ți fie.”

¹⁴⁸ Dacă tu zici, „O, este asta așa?” Ascultă la scandalul acela? Fii atent.

Duhul Sfânt nu este o hazna. Înțelegeți? Nu, nu. Nu, nu. Inima este ocupată de Duhul Sfânt, este plină de sfințenie, puritate. „Nu gândește rău, nu face rău; crede toate lucrurile; îndură, îndelungă răbdare.” Vedeți?

¹⁴⁹ Nu vă certați. Când familia ajunge la ceartă, nu vă certați cu ei. Mama ta zice, „Eu nu mai vreau să mergi sus acolo, la biserica aceea, veche. Păi, tu, tot ce gândești tu acum, este să-ți lași părul să crească. Tu arăți ca ceva bunică bătrână.” Nu te certa cu ea.

Spune, „Bine, mamă. Este în ordine. Eu te iubesc, tot la fel. Și eu mă voi ruga pentru tine atât timp cât voi trăi.” Înțelegeți?

¹⁵⁰ Acum, nu vă certați. Vedeți? Firea zămislește fire. Primul lucru ce-l știi, tu îl întristezi pe Duhul Sfânt departe de tine, dacă te vei certa înapoi. Atunci Duhul Sfânt își ia zborul. Firea zămislește fire.

Și dragostea zămislește dragoste. Fii plin de dragoste. Isus a zis, „Prin aceasta vor ști toți oamenii că sunteți ucenicii Mei, când voi aveți dragoste, unul pentru altul.” Acea-i roada Duhului Sfânt, dragostea.

¹⁵¹ Și ați știut voi, că voi sunteți un creator mic, voi înșivă? Voi știți asta? Cu certitudine. Voi ați văzut oameni în jurul cărora vă place să fiți. Voi nu știți de ce. Doar acel fel de persoană iubitoare. Ați văzut voi aceea? [Adunarea zice, „Amin.”—Ed.] Doar așa de buni, acolo, vă place să fiți în jurul lor. Aceea-i . . . Ei crează cea atmosferă, prin viața care o trăiesc, felul cum vorbesc, conversația lor.

Apoi, voi i-ați văzut pe aceia care, de fiecare dată, voi—voi îi ocoliți. Tot timpul, ei vor să vorbească despre ceva rău, și vorbesc despre cineva. Ziceți, „O, doamne! Iată-l că vine. El o să critice pe cineva acolo. El e înăuntru aici acum, el o să vorbească despre *acest* om. Tot ce o să facă ei este să spună glume murdare, sau ceva despre femei, sau așa ceva.” Ție doar ți-e groază să mergi în jurul lor. Înțelegeți? Ei crează. În aparență, persoane destul de plăcute, dar ei crează cea atmosferă.

Și lucrurile la care vă gândiți, lucrurile care le faceți, lucrurile despre care vorbiți, crează o atmosferă.

¹⁵² Am mers în biroul unui om, aici în acest oraș. Și omul este unul în comitet, sau un diacon, este el, într-o biserică bună. Am mers acolo înăuntru să-l văd pe om privitor la ceva treabă. Și acolo era un radio acolo, cu acel rock-and-roll sau twist, sau orice a fost, tot atât de tare cât putea să meargă. Și eu presupun că acolo erau patruzeci de imagini în biroul lui, cu femei goale. Acum, voi nu-mi puteți spune cât de mult diacon, sau cât mai mult. Tu să mă lași să văd la ce te uiți, și ce citești, și felul de muzică la care asculți, mulțimea cu care te asociezi, și eu îți voi spune ce fel de spirit este în tine. Vedeți? Da.

¹⁵³ Tu auzi pe un ins să spună, „Eu să fac *asa-și-asa*? Grămada aceea. . .” Doar amintiți-vă, mie nu-mi pasă ce zice el. Cuvintele lui vorbesc mai tare. Acțiunile lui vorbesc mai tare decât ce ar putea să spună orice. El ar putea mărturisi, să spună că-i un Creștin, sigur, și poate să facă orice. Dar voi să urmăriți doar ce fel de viață trăiește el. Aceea spune ce este el.

¹⁵⁴ Acum, v-ați putea imagina că, un om cu o viață care ar spune, „Să crezi în vindecare Divină, aceea-i ceva pentru pășări. Aceea era înapoi cu ani în urmă. Nu există un astfel de lucru astăzi.”? Este aceea o viață vrednică de Evanghelie, că, „Cristos a fost rănit pentru nelegiuirile noastre, și cu rănilor Lui noi am fost vindecați”? Voi ziceți, „Dar eu sunt un diacon.” Mie nu-mi pasă. Tu a-i putea fi un episcop.

¹⁵⁵ Când l-am auzit pe Episcopul Sheen să zică, cu vreo doi ani în urmă, venind jos; niciodată nu l-am mai ascultat. Când el a zis, „Un om care ar crede și ar încerca să trăiască prin Biblia aceea, era ca cineva care încerca să umble prin ape nămolose.” Episcopul Sheen, apoi s-a întors în jur, și a zis, „Când eu ajung în Cer, voi știți ce? Când eu întâlnesc pe Isus,

eu am să-I spun, ‚Eu sunt Episcop Sheen,‘ și El va spune, ‚O, da, am auzit-o pe mama Mea vorbind despre tine.‘” Păgânism, oameni care ar huli acel Cuvânt. Dumnezeu să fie milostiv. Eu nu sunt judecătorul. Vedeți?

Acel Cuvânt este Adevărul. Drept. Și Duhul lui Dumnezeu va recunoaște Propriul Lui Scris. El este identificat prin Scrisul Lui. El—El—El vorbește despre El. Și voi sunteți identificați prin a-L crede, și El vă dă recomandările voastre de identificare.

¹⁵⁶ Să nu vă certați cu ceilalți. Și să nu—și să nu aveți aceste certuri de familie, așa cum am spus. Dragostea zămislește dragoste. Și firea zămislește fire.

¹⁵⁷ Acum, acum să urmărim. Priviți la Isus, doar pentru un minut. El era exemplul vostru. Eu sper că voi nu deveniți prea obosiți. Priviți. Să ne uităm la Isus, doar un minut. El era exemplul nostru. El a spus așa. „Căci Eu v-am dat un exemplu, ca voi să le faceți la alții cum Eu v-am făcut vouă.”

¹⁵⁸ Acum urmăriți. Când El a venit în lume, când acolo era mai multă, atât mai multă necredință în lume chiar atunci cum a existat vreodată, aceasta nici măcar nu L-a încetinit. El a mers drept înainte predicând la fel, și vindecând chiar la fel. Nu L-a deranjat. Acolo erau critici. Acest Om a fost criticat de la timpul când era un prunc până când El a murit pe cruce. L-a oprit pe El? Nu, domnule. Care era scopul Lui? „Să facă întotdeauna ceea ce a scris Tatăl. Întotdeauna să facă ce l-a mulțumit pe El.”

¹⁵⁹ Priviți la Isus. Vorbim despre noi să ne umilim? Când Dumnezeu Însuși a devenit un prunc, în loc să vină într-un—un leagăn pe undeva într-o casă decentă, s-a născut acolo afară peste o grămadă de băligar într-un grajd, printre viței mugitori. Ei L-au înfășurat în scutece, luate de pe gâtul de jug al unui bou. Cel mai sărac dintre săraci, și, totuși, Creatorul cerurilor și pământului.

¹⁶⁰ Într-o noapte, rece ploioasă, ei au zis, „Stăpâne, noi vom merge acasă cu Tine.”

¹⁶¹ El a zis, „Vulpile au vizuini, și păsările au cuiburi, dar Eu nu am nici măcar un loc să-Mi pun capul.”

Dumnezeu, Iehova, S-a smerit și a devenit un Om; reprezentat în trup păcătos, să vă răscumpere pe voi și pe mine. Cine suntem noi atunci? El era exemplul nostru. Cine sunt eu? Nimic.

¹⁶² I-am spus la cineva, după masa asta, într-o mică întâlnire. Am zis, „Fiecare fiu care este născut din Dumnezeu trebuie să fie încercat, întâi, pedepsit.” Îmi amintesc când eu am avut-o pe a mea, sau ora mea cea mai mare. Când un—când un om este născut din nou, există un punct mic, ca mărimea unghii

lui, care Dumnezeu îl injectează în el, sistem, și acesta cade în inima lui și se ancorează acolo. Atunci Satan îl face să o dovedească. Și dacă aceea nu este acolo, tu ești dus.

¹⁶³ Îmi amintesc acolo în spital, eu eram în vârstă de vreo două zeci și doi de ani, douăzeci și trei, poate, pe acolo, eram un om tânăr. Și tatăl meu, murind în brațele mele, și eu vorbindu-i lui Dumnezeu ca unui vindecător. Și propriul meu tată într-un atac de inimă, și-a pus capul pe brațul meu, și eu mă rugam pentru el; și să-l văd întorcând ochii aceia și se uita la mine, și a căzut jos, să meargă să-l întâlnească pe Dumnezeu. Eu l-am dus acolo și l-am îngropat alături de fratele meu, și florile încă erau proaspete pe mormântul lui, și eu predicam pe un Dumnezeu care vindecă pe bolnavi. Lucram pentru Compania de Serviciu Public, pentru douăzeci de cenți pe oră, și soția mea lucra aici afară la fabrica de cămăși; să ne ajutăm să câștigăm o existență pentru băiețelul nostru în vârstă de opt luni, Billy Paul, și un copil de opt luni care ea îl purta.

Am văzut-o pe Sora Wilson dând din cap. Ea își amintește asta; Roy Slaughter și unii din timpuri vechi.

¹⁶⁴ Ce am făcut eu? Am umblat pe străzi, cu un sandwich în mâna mea, am coborât jos de pe stâlp, și am mărturisit la fiecare care a venit pe acolo, despre dragostea lui Isus Cristos. Mergeam la garajul lor și îi întrebam dacă îl puteam folosi, vorbeam cu mecanicul. Mergeam înăuntru acolo, ziceam, „Oamenilor, ați fost vreodată mântuiți deja? Eu am aflat ceva în inima mea.” Mergeam în magazinele alimentare în timpul serii. Veneam acasă la ora două sau trei dimineața, de la vizitarea bolnavilor care le făceam toată noaptea. Nu puteam. . . Doar ședeam jos, mă schimbam și mă îmbrăcam cu hainele de lucru. Și ședeam acolo în scaun și mă odihneam până la luminatul zilei, mă sculam și mergeam. Și așa slab, de la post și rugăciune, încât a trebuit să mă rog să-mi pun pintenii, să urc sus pe stâlp. Predicam, și predicam, „Dumnezeu era măreț, Dumnezeu era milă, Dumnezeu era dragoste,” la oameni.

Și, aici, tatăl meu murea pe brațele mele. Și fratele meu a murit, a fost omorât în timp ce stăteam în amvon jos aici la această biserică mică, Penticostală de culoare, predicând. Au venit și mi-au spus, „Fratele tău a fost omorât sus pe șosea. O mașină l-a lovit și l-a omorât.” Sângele propriului său frate picura de pe cămașa lui, unde el l-a ridicat pe șosea. Chiar după ce l-am îngropat, tatăl meu a murit. Atunci, acolo a zăcut soția mea afară acolo.

¹⁶⁵ Și am mers, am venit aici la tabernacol. De pe acesta, unde stă platforma, am spus poporului, șase luni înainte să se întâmple, „Acolo va veni o inundație. Și am văzut un Înger să ia o bârnă, și să măsoare, douăzeci și două de picioare peste Spring Street.”

Sandy Davis și ceilalți șezând aici, au răs, au zis, „Au fost numai cam opt sau zece țoli în 1884, băiete. Ce îți vorbește ție?”

¹⁶⁶ Am zis, „Aceasta va fi. Pentru că, eu am văzut una din transele acelea, și El mi-a spus așa. Și aceasta va fi acolo.” Și acolo este o urmă pe Spring Street, astăzi, la douăzeci și două de picioare de apă. Am zis, „Eu am mers peste vârful acestui tabernacol într-o barcă.” Și am mers.

¹⁶⁷ În decursul aceluși timp, soția mea s-a îmbolnăvit. Eu m-am rugat pentru ea. Și am venit la tabernacol, oamenii o așteptau pe ea. Am zis, „Ea moare.”

„O, a fost doar soția ta, aceea.”

¹⁶⁸ Am zis, „Ea moare.”

Am mers acolo și m-am rugat și m-am rugat și m-am rugat. Și eu mi-am ținut mâinile întinse. Ea mi-a apucat mâna. Ea a zis, „Billy, eu te voi întâlni dimineața aceea, stau Acolo.” A zis, „Ia pe copii împreună și întâlnește-mă la Poartă.”

¹⁶⁹ Am zis, „Doar începe să strigi, ‚Bill.’ Eu voi fi Acolo.” Înțelegeți? Și ea a mers afară. Am așezat-o jos acolo în morgă.

Am mers sus acasă, să mă pun jos. Și când am mers... Micuțul Billy Paul stătea cu D-na Broy și ceilalți, așa bolnav. Doctorii au așteptat ca el să moară la orice timp. Eu mă rugam pentru Billy. Și aici vine Fratele Frank și m-a ajuns. A zis, „Copilul tău moare, fetița.”

¹⁷⁰ Am mers afară la spital. Doctor Adair nu m-a lăsat să mă duc înăuntru, a zis, „Ea are meningită. Tu o vei duce înapoi la Billy Paul.” A pus-o pe soră să-mi dea un fel de lucru roșu să iau, pentru un fel de anestezie, de ceva să mă liniștească. Și eu i-am avut să părăsească camera, și am aruncat-o pe fereastră. M-am strecurat afară pe ușa din spate, și am mers jos în pivniță.

Acolo a zăcut bebelușul acolo, înainte de spital, în sala de izolare, cu muște peste tot în ochisorii ei în felul acela. Am luat vechea apărătoare de țânțari, le-am alungat la o parte, și am pus-o peste ea. M-am pus jos, și am zis, „Dumnezeule, acolo zac tatăl și fratele meu, acolo, și florile pe mormântul lor. Acolo zace Hope, întinsă acolo. Și aici este bebelușul meu, murind. Nu o lua, Doamne.”

¹⁷¹ El doar a tras jos perdeaua, de parcă a zis, „Ține-ți gura. Eu nu vreau să te aud, deloc.” El nici măcar nu a vrut să vorbească cu mine.

¹⁷² Atunci, dacă El nu a vrut să vorbească cu mine, acesta a fost timpul Satanei. El a zis, „Și m-am gândit că tu a-i spus că El era un Dumnezeu bun. Ce este toată aceasta despre care tu zbirii? Tu ești doar un băiat. Privește în jur, prin oraș. Fiecare

fată și fiecare băiat cu care te-ai asociat vreodată crede că tu ți-ai pierdut mintea. Ți-ai pierdut.” Acum, el nu putea să-mi spună că nu exista Dumnezeu, pentru că eu deja L-am văzut. Dar el mi-a spus că El nu se îngrijea de mine.

¹⁷³ Am șezut toată noaptea, și toată ziua. I-am spus asta lui Dumnezeu, „Ce am făcut eu? Arată-mi, Doamne. Nu lăsa ca cei nevinovați să sufere pentru mine, dacă eu am făcut rău.” Eu nu am știut că El mă încerca. Dar fiecare fiu care vine la Dumnezeu trebuie să fie încercat. Am zis, „Spune-mi ce am făcut. Eu o voi îndrepta. Ce am făcut eu decât să predic toată ziua, toată noaptea, și doar I-am dat viața mea, constant? Ce am făcut eu?”

Satan a zis, „Așa este. Tu vezi, acum, când se ajunge la tine, și tu le-ai spus la toți că tu crezi că El este un mare vindecător, și acolo zace copila ta întinsă acolo, murind. El refuză să audă. Soția ta a murit de tuberculoză pulmonară. Tu ai spus că El poate vindeca cancere, și iată-L acolo. Acum, tu vorbești despre El că este bun, și cât de bun este El cu oamenii. Dar cum e cu tine?”

¹⁷⁴ Atunci eu am început să ascult la el. Aceea-i raționare. M-am gândit, „Așa este.”

A zis, „El poate să spună. El nu trebuie să vorbească Cuvântul. Doar să se uite la copilul tău, și el va trăi.”

Am zis, „Așa este.”

„Și atât de mult cât tu a-i făcut pentru El, și totuși asta-i ce face El pentru tine.”

¹⁷⁵ Am zis, „Așa este.” Am început să gândesc. „Păi, Ce?” Vedeți? Totul a început să se destrame, când s-a ajuns la raționare. Dar, când s-a ajuns la Acela, Acela a ținut. El a stat acolo. Eu eram cam chiar gata să spun, „Atunci eu voi înceta.”

Dar când a ajuns jos până când toate puterile de raționare s-au rupt la o parte, atunci s-a ajuns la Viața Eternă, acea Naștere nouă. Ce ar fi fost dacă Ea nu ar fi fost acolo? Nu ar fi fost? Noi nu ne-am fi cunoscut unii pe alții așa cum ne cunoaștem acum. Această biserică nu ar fi fost aici în felul acesta, miile și milioanele în jurul lumii. Dar, mulțumiri lui Dumnezeu, Aceasta era acolo.

¹⁷⁶ Apoi când m-am gândit, „Ce? Cine sunt eu, oricum? Cine sunt eu să chestionez majestatea Lui? Cine sunt eu, să chestionez pe Creatorul care mi-a dat chiar viața mea aici pe pământ? Unde am primit eu bebelușa aceea? Cine mi-a dat-o? Nu-i a mea, oricum. El doar mi-a împrumutat-o, pentru o vreme.”

Am zis, „Satano, îndepărtează-te de la mine.” Am mers acolo, mi-am pus mâna pe bebelușă. Am zis, „Dumnezeu să te

binecuvânteze, scumpo. Într-un minut, tăticul te va duce jos, și te va pune pe brațele mamei. Îngerii vor duce sufletul tău departe. Și eu te voi întâlni în dimineața aceea.”

Am zis, „Doamne, Tu mi-ai dat-o mie. Tu mi-o iei. Chiar dacă Tu mă ucizi, cum a spus Iov, totuși, eu Te iubesc și eu Te cred. Dacă Tu mă trimiți în iad, eu Te voi iubi, oricum. Eu nu mă pot îndepărta de la aceea.” Ia te uită.

Dacă era doar intelectual, s-ar fi rupt toată la o parte. Dar tu trebuie să ai relație personală. Tu trebuie să fii născut din nou.

¹⁷⁷ Acela-i motivul că lucrătorii se îndepărtează, mari încărcături și lucruri. Ei zic, „Nu există un astfel de lucru ca vindecare Divină. Nici un astfel de lucru ca lucrurile acestea.” Ei niciodată nu au fost pe terenul sfânt, așa cum am vorbit azi dimineață. Ei nu știu nimic despre Aceasta. Cum pot ei să spună că ei sunt copiii lui Dumnezeu, și tăgăduiesc Cuvântul lui Dumnezeu? Cum o puteți voi face, tăgăduind chiar pe Duhul Sfânt care v-a cumpărat?

¹⁷⁸ O, doar amintiți-vă, Isus S-a smerit, până la moarte, pentru voi. El nu era certăreț. Când ei L-au scuipat în față, El nu a scuipat înapoi. Când ei I-au smuls barba, El nu a tras de a lor. Când ei L-au lovit pe o parte a feței, cealaltă, El nu i-a lovit. El s-a rugat pentru ei, a mers înainte, smerit. El a fost un exemplu de smerenie.

¹⁷⁹ El era plin de credință. De ce? El știa că Cuvintele Lui nu puteau da greș. El așa a trăit prin Cuvânt încât El a devenit Cuvântul.

O Dumnezeule! Lasă-mă să-mi țin amândouă mâinile spre Dumnezeu, înaintea acestei audiențe. Lasă-mă să trăiesc în felul acela. Lasă ca acest Cuvânt să devină astfel, încât eu și acest Cuvânt să fie același lucru. Lasă ca cuvintele mele să fie acest Cuvânt; lasă meditația din inima mea. Lasă ca El să fie în inima mea, în gândul meu. Leagă poruncile Lui pe tăblița inteligenței mele. Leagă-le de tăblița inimii mele. Lasă-mă să-l văd doar pe El. Când ispita se ridică, lasă-mă să-l văd pe Cristos. Când lucrurile merg rău, lasă-mă să-l văd doar pe El. Când mă pregătesc, și vrăjmașul încearcă să mă facă mânios, lasă-mă, să-l văd pe Isus. Ce ar face El?

¹⁸⁰ El era așa de mult în Cuvânt, până când El și Cuvântul au devenit însuși același lucru. Priviți.

¹⁸¹ El nu a trebuit să se certe. El știa că El și Cuvântul erau același. El știa că El era Cuvântul lui Dumnezeu făcut manifestat, și porunca lui Dumnezeu în sfârșit va birui lumea. El știa asta, Cuvântul Lui. El avea credință. El știa unde era El. El nu a trebuit să discute, și să zică, „Aici, voi puteți veni *aici*.”

¹⁸² Diavolul a zis, „Acum, uite, Tu poți înfăptui miracole. Tu știi că Tu ai mare credință. Tu poți înfăptui miracole. Eu îți voi zidi o clădire, de două ori mărimea lui Oral Roberts. Căci, poporul toți. . . Singurul lucru ce Tu îl ai de făcut, să le arăți. Sari jos de pe clădirea asta de aici, doar mergi drept jos, pentru că este scris, vezi, „Îngerii Te vor purta sus, ca la orice timp să nu-ți lovești piciorul de o piatră.” Vedeți?

El știa că El avea putere. El știa că El o putea face. El știa că aceasta era în El, dar El nu a vrut să o folosească până nu I-a spus Dumnezeu. Vedeți? El a vrut acesta să fie Dumnezeu în El, să fie Cuvântul în toate. Și El a știut asta, când El a vorbit ceva, că acesta era Cuvântul lui Dumnezeu; și chiar dacă trec cerurile și pământul, Cuvântul acela va birui într-o zi.

¹⁸³ El nu era certăreț și agitator. El a vorbit doar Cuvintele lui Dumnezeu. Fiecare Cuvânt care a venit de pe buzele Lui era Cuvântul uns al lui Dumnezeu.

Nu ar fi minunat dacă noi am putea spune că, „Cuvântul meu și Cuvântul lui Dumnezeu este același. Ce spun eu, El o onorează, pentru că eu nu fac nimic până când El Îmi spune mai întâi”? O, acolo-i exemplul vostru. Acolo-i o viață vrednică de Evanghelie.

¹⁸⁴ Nu acei preoți care erau așa de educați și cizelați, și aveau toate demnitățile acelea mari, și stăteau și făceau rugăciuni lungi, și devorau casele văduvelor, și devorau scaunele înalte în—în adunare, toate aceste lucruri acolo. Ei erau. . . Aceea nu era o viață vrednică de Evanghelie.

Dar El era vrednic de Evanghelie, așa de mult, încât Dumnezeu a spus, „Acesta-i Fiul Meu preaiubit, în Care sunt bine mulțumit. De El să ascultați. Cuvântul Meu este El. El este Cuvântul Meu. El și Eu suntem același.”

¹⁸⁵ Știe, priviți acum aceasta. El a știut că Cuvântul Lui în final va birui lumea. El știa de unde a venit Cuvântul Lui. El știa că Acesta niciodată nu putea da greș, acela-i motivul că El a spus, „Și cerurile și pământul vor trece, dar Cuvântul Meu nu va da greș niciodată.” Vedeți? El putea să spună aceea. El era un Om Care El și Cuvântul lui Dumnezeu au devenit același. El le-a spus lor. . .

„Voi ar trebui să faceți *aceasta* și *aceea*.”

¹⁸⁶ El a zis, „Cine Mă poate condamna de păcat? Cine Mă poate acuza?” *Păcat* este „necredință.” „Dacă Eu, prin degetul lui Dumnezeu, scot afară draci, prin ce îi scoate fiii voștri?” Vedeți? Nu era aceea, deci aceasta trebuia să fie altceva. Înțelegeți? „Dacă Eu. . .”

Ei au zis, „Bine, noi am scos draci.”

¹⁸⁷ El a zis, „Dacă Eu o fac cu degetul lui Dumnezeu, un Cuvânt adevărit al lui Dumnezeu, atunci prin ce îi scoate fiii voștri? Atunci voi să fiți judecătorii.”

¹⁸⁸ Oamenii din ziua Lui, și poporul au făcut haz de El, au vorbit despre El. Dar, El, ei L-au umilit, în fiecare fel cum au putut. I-au spus Lui despre tot felul de rău, împotriva Lui, dar El a mers înainte.

Acum eu vreau să închei într-un minut, prin a spune aceasta.

¹⁸⁹ Oamenii din zilele acestea sunt o grămadă de nevrotici. Oamenii din ziua aceasta sunt o grămadă de nevrotici. Ei se tem să ia promisiunile lui Dumnezeu. Oameni de biserică, organizație de biserică, organizațiile de biserică se tem să ia chemarea Scripturii lui Dumnezeu pentru ziua aceasta. Ei își dau seama. Ei își dau seama că condițiile lor moderne și evanghelia lor socială care ei o predică nu va împlini chemarea din ora aceasta, nici mai mult cum Samson nu o putea împlini în starea lui. Se cerea Dumnezeu.

Și aici este programul care a promis-o. Eu voi ajunge la aceea doar într-un minut.

¹⁹⁰ Eu vreau să țin acel cuvânt, un minut. Deși ei se numesc Creștini, ei adoptă crezuri, crezuri făcute de om, să ia locul Cuvântului lui Dumnezeu. Deci, ei pot lua crezul, pentru că omul l-a făcut. Dar ei se tem să-și pună credința lor acolo afară în Dumnezeu care ei pretind că îl iubesc. Așa este. Atunci voi spuneți că viața aceea este vrednică de Evanghelie? Nu poate fi, chiar dacă sunt membri de biserică. Dar aceea nu este vrednic de Evanghelie. Nu, într-adevăr.

¹⁹¹ Evanghelia! Isus a zis, „Mergeți în toată lumea și predicați Evanghelia la fiecare făptură. Aceste semne îi vor urma pe credincioși.”

Și când voi tăgăduiți că aceea îi urmează pe credincioși, cum puteți voi avea o viață. . . Nu contează, tu s-ar putea să nu spui niciodată un cuvânt rău, tu a-i putea ține toate cele zece porunci, aceea nu ar avea nici un lucru de făcut cu aceasta. Aceasta încă nu este vrednică de Evanghelie. Vedeți? Aceasta nu putea fi.

Acei preoți țineau aceea, și totuși nu erau vrednici. El a zis, „Voi sunteți de la tatăl vostru, Diavolul.” Cine putea să-și pună un deget pe unul din oamenii aceia? Un semn de vinovăție, și ei erau improșcați cu pietre fără milă. Oameni sfinți! Și Isus a zis, „Voi sunteți de la tatăl vostru, Diavolul,” când s-a ajuns la Evanghelie.

¹⁹² Deși ei se numesc Creștini, le place să țină la crezuri, crezurile lor. O! Crezurile stabilește și împlinește gândirea oamenilor moderni din ziua aceasta. Și un om care o să aibă un

succes în ziua aceasta, trebuie să meargă cu tendința modernă de gândire. Lăsați-mă să spun asta clar și bine. Înțelegeți? Un om, dacă tu urmează să fii cu succes, tu trebuie să mergi cu gândirea modernă din ziua aceasta. Ea... Ei merg în jur, zic, „O, nu este el un drăgălaș? Nu este el minunat? El poate chiar să stea acolo așa de drept, și el niciodată nu ne ține peste cincisprezece minute. Și pastorul nostru nu ne ceartă întotdeauna despre lucrurile acestea.”

Rușine să-i fie la acel pastor. Orice om care poate sta în amvon și să privească asupra păcatului din ziua aceasta, și să nu strige, acolo-i ceva greșit cu omul acela. El nu este vrednic de Evanghelia pe care el pretinde că o predică. Așa este. Deci, prin a face așa, ei își fac scuze, prin a zice, „Acum, priviți, adunarea mea!”

¹⁹³ Un—un om a venit aici, nu cu mult în urmă, la o anumită biserică mare, și el scria o teză. Și a zis, „Eu scriu despre vindecare Divină.” A zis, „Frate Branham, noi te iubim, în denominațiunea noastră.” Una din marile denominațiuni, una din cele mari ale națiunii, sau a lumii. Și el a zis, „Noi te iubim, în această denominațiune.” El era chiar aici la Jefferson Villa. Dar, a zis, „Eu am venit să aflu despre această vindecare Divină.” A zis, „Există numai un singur defect care biserica mea îl găsește într-adevăr.” Vedeți? El a zis, „Te asociezi în jur cu prea mulți Penticostali.”

Am zis, „Păi, acum, tu știi, aceea-i drept.” Am zis, „Asta-i adevărat. Tu știi, eu întotdeauna am vrut o ocazie să mă îndepărtez de la ei.” Am zis, „Eu îți spun ceva. Eu voi veni în orașul tău, tu să faci ca biserica ta să mă sponsorizeze.”

„O,” a zis el, „ei nu vor.”

Am zis, „Asta-i ce m-am gândit. Asta-i ce m-am gândit.”

¹⁹⁴ A zis, „Tu vezi denominațiunea mea nu va sta pentru aceea.” Aceea-i tot atât de mult o scuză, ca, „M-am însurat cu o nevastă,” sau, „am cumpărat un jug de boi.” Mie nu-mi pasă câte licențe de doctor ai, și cât de mult ești căutat, de denominațiunea ta. Felul acela de slujbă nu este vrednic de Evanghelia care este scrisă în Cartea aceasta. Corect.

¹⁹⁵ Și membru de biserică care va lua partea la un astfel de lucru ca acela, și se cheamă un Creștin! Și merge aici afară și trăiește... Și femeile își scurtează părul, și poartă haine despre care Biblia zice ca ele să nu poarte. Bărbații se poartă în felul cum o fac ei acum, „o formă de evlavie,” luând băuturi și fumând trabucuri, și se căsătoresc de câteva ori și devin diaconi a-i bisericii și chiar păstori, și așa mai departe. Și oamenii care rabdă cu lucruri ca acelea, felul acela de viață nu este vrednic de Evanghelie.

¹⁹⁶ O femeie care va umbla, și se pune la telefon și clevetește, și începe certuri în biserică, și lucruri ca acelea, aceea nu este o viață vrednică de Evanghelia care noi o să o reprezentăm. Orice persoană care dezbină o biserică, și începe o vrajbă între oameni, și lucruri ca acelea, nu este vrednic de Evanghelia care o predicăm noi. Exact. „Este o formă de evlavie, tăgăduind puterea de acolo,” puterea lui Dumnezeu care vă ține de la așa ceva.

¹⁹⁷ Observați, acum, ei nu o fac. Ei doar nu vor s-o facă. Ei au scuza, că, biserica lor nu crede în Aceasta. Ei. . .

Bine, dar, Isus ar zice—zice la un om, în seara aceasta, îi vorbește la inima lui și zice, „Eu vreau să te duci, să predici Evanghelia deplină.”

„Biserica mea nu stă pentru Aceasta, Doamne. Tu să mă scuzi, dacă Tu vrei. Eu am o însărcinare bună. Eu—eu—eu, Tu știi, eu sunt un păstor, la una din cele mai mari biserici din acest oraș, Doamne. O, noi Îți laudăm Numele jos acolo! Da, domnule. Noi sigur o facem. Eu nu pot face aceasta.” Aceeași scuză, același lucru. Deci ei nu vin la ospățul spiritual al Cuvântului Lui promis, adeverit.

¹⁹⁸ Nu a spus Isus, „Unde este stârvul, vulturii se vor aduna”? „Vulturii,” nu ulii, acum. Vulturii! Unde-s lături, și—și hoit, atunci ulii se adună. Dar unde este Carnea, proaspătă curată, vulturii se vor aduna. Înțelegeți? Cu certitudine. Unde-i Cuvântul, Hrana vulturului, ei se vor aduna.

¹⁹⁹ Așa că ei nu vin la ospățul spiritual la care ei sunt invitați. Credeți voi că Dumnezeu i-a dat Americii o invitație, în ultimii cincisprezece ani, la o mare trezire, la un ospăț spiritual? [Adunarea spune, „Amin.”—Ed.] Au venit ei? Nu, domnule. Nu, domnule. Atunci, să refuzi să vii, este viața aceea vrednică de Evanghelie, deși ei se numesc pe ei înșiși așa?

²⁰⁰ Când un om a venit la mine, nu cu mult în urmă, și am șezut la o masă, și a zis, „Frate Branham, eu vreau să mă întind peste masă,” un om mare, „eu vreau să te țin de mână. Eu te iubesc.” Eu am fost într-o biserică și l-am auzit predicând. A zis, „Eu te iubesc. Eu cred că tu ești slujitorul lui Dumnezeu.”

Am zis, „Îți mulțumesc, doctore. Eu te iubesc, de asemenea.”

El a zis, „Eu vreau să-ți spun cât de mult te iubesc, ca un frate.” Și a zis, „Tu o vezi pe micuța mea regină șezând aici, soția mea? Îți amintești de ea?”

Am zis, „Îmi amintesc.”

A zis, „Doctorul i-a dat două săptămâni să trăiască, cu cancer sarcom. Și tu ai venit în oraș și te-ai rugat pentru ea. Și te-ai uitat în sus, și ai văzut o vedenie. Te-ai uitat înapoi și mi-ai spus, AȘA VORBEȘTE DOMNUL, „Ea va fi vindecată.” O

pată mare în spatele ei, s-a adâncit înăuntru în felul *acela*, a arătat ca un mare . . . ca partea pieptului unei femei tras înspre înăuntru, în spatele ei, chiar pe șirea spinării ei. Acolo nu-i nici măcar o pată din el, astăzi.” A zis, „Acolo șade regina mea, în viață astăzi.” A zis, „Cum aș putea eu face orice altceva decât să te iubesc, pentru că te-ai rugat rugăciunea aceea de credință? Cum pot eu să mă rețin de la a te crede a fi un— un slujitor al Domnului, când tu m-ai văzut, și ai spus chiar exact ce se va întâmpla?” El a zis, „Acum eu am ceva pentru tine, Frate Branham.” A zis, „Eu aparțin la cea mai mare ligă Penticostală ce există.”

Am zis, „Da, domnule. Eu știu asta.”

El a zis, „Eu am vorbit cu frații, nu cu mult în urmă, și ei mi-au spus să intru în legătură cu tine, și să-ți spun că era păcat că tu ai dus slujba aceea dată de Dumnezeu la o grămadă de oameni jos de pe râu prin prejuri în felul acela.”

Am zis, „Este așa?”

A zis, „Da.” A zis, „Dumnezeu a trimis slujba aceea să atingă punctele de nerv, punctele mari, cele însemnate.”

²⁰¹ Eu l-am văzut pe Diavolul vorbind chiar atunci. M-am gândit, „Da. Sari jos de pe acest munte, și arată, tu știi, de pe această clădire.” Vedeți? Vedeți?

M-am gândit, „Doar condu-l înainte puțin mai departe.” Bătrâna mea mamă obișnuia să spună, „Dă-i la vacă destulă frânghie, și ea se va spânzura singură.”

Am zis, „Este asta așa?”

„Da.” A zis, „Este o rușine, de ceea ce faci.” A zis, „Ce ești tu? Astăzi tu de-abea că îți poți cumpăra o mâncare.” Și a zis, „Privește la Oral Roberts și ceilalți, au pășit înăuntru, și au ajuns acolo afară cu acea sutime din slujbă ce o ai tu. Uite cum merg ei.”

Am zis, „Da. Așa este.” Înțelegeți?

Și el a zis, „Grupul meu te va lua. Noi te vom lua drept înăuntru, ca pe—ca pe unul din frații noștri. Ei toți îți vor da mâna dreaptă de părtaşie, și noi vom închiria un avion, și îți vom da plata de cinci sute pe săptămână, sau mai mult dacă tu vrei. Și te vom trimite la fiecare oraș major din țară.” Aceasta s-a întâmplat chiar în Phoenix, Arizona, chiar vizavi la masă. Și a zis, „Și noi îți vom plăti . . .” A zis, „Atunci lasă ca lumea, lumea de afară, lasă demnitarii, băieții mari, sus-și-sus . . .” A zis, „Tu întotdeauna vorbești despre cei de jos-și-afară. Noi îi avem pe cei de sus-și-afară.” A zis, „Lasă-i să vadă mâna Domnului. Atunci eu îi voi lăsa să-mi ia soția cu ei, și pe ceilalți, să poată dovedi că lucrurile acelea care tu le spui vin la împlinire.”

²⁰² A zis, „Da, domnule. Aceea ar fi grozav.”

Acum, vedeți, omul, în poziția de un D.L., L.L.D., un scriitor de cărți, vedeți, doctor în literatură, scriitor bun, om bun. Vedeți? El nu cunoștea Scriptura.

Ați știut voi că Îngerul acela care a înfăptuit felul acela de lucrări niciodată nu s-a dus la Sodoma? El a stat cu grupul chemat afară, Abraham.

El doar nu a știut aceasta. Eu doar l-am lăsat în pace, doar am șezut acolo un pic. Eu doar vreau să văd care era scopul. Am zis, „Bine, ce aș avea eu de făcut?”

A zis, „Păi, Frate Branham, doar un lucru au spus ei . . . Noi am discutat-o, câteva lucruri, lucruri mărunte mici care tu le înveți, ca tu doar să le pui deoparte.”

Am zis, „Ca de exemplu, ce frate?”

„O,” a zis, „botezul tău, tu știi. Tu știi, tu botezi cumva ca unitarienii, cam așa ceva.” A zis, „Lucruri mici ca acela.”

Am zis, „O?” Am mers înainte.

Și el a zis, „Dovada inițială; și femeile predicatori; și doar câteva lucruri mici ca acelea.”

²⁰³ Am zis, „Ah-ah?” Am zis, „Tu știi, eu sunt surprins că un slujitor al lui Dumnezeu i-ar cere unui alt slujitor al lui Dumnezeu, după ce mi-ai plătit tributul care l-ai plătit, și m-ai numit un profet, și știind că Cuvântul Domnului, sau descoperirea Cuvântului, vine la profet. Și te întorci în jur, Doctor Pope, (aceasta nu vorbește de buna ta inteligență), și să spui și să ceri, un slujitor al lui Dumnezeu, să-i ceri unui alt slujitor al lui Dumnezeu să compromită asupra lucrului care . . . ? . . . înseamnă mai mult pentru el decât viața însăși.” Am zis, „Nu, domnule, Frate Pope. Sub nici o formă nu aș face-o. Nu, domnule.”

Ce este aceasta? Acolo-i un bob de Viață Eternă; trăiești sau mori, fie că ești un om mare sau nu ești un om mare.

²⁰⁴ Am trecut pe acolo, zilele trecute . . . Fără desconsiderare față de acești doi oameni. Eu m-am uitat acolo, și acolo era un tablou mare acolo la Tulsa, Oklahoma; vine locul nou al lui Oral Roberts, un seminar să pregătească lucrători. Acesta o să coste. Și eu îi cunosc pe Demas Shakarian, Fratele Carl Williams, și acei care sunt în comitetul de administratori ai acestuia. Cincizeci de milioane de dolari, cu o clădire de trei milioane de dolari; un băiat Penticostal, aceea-i o mare parte care Dumnezeu a făcut pentru el.

²⁰⁵ Mă gândesc, „Eu, cu un seminar? Eu sunt împotriva acestuia, în primul rând.”

²⁰⁶ Și acesta a zis, „Casa viitoare a marelui seminar al lui Oral Roberts.” Am mers înainte în jos pe drum, acolo era un lucru mare modern. Și Oral Roberts, într-un cort mic zdrențaros, a venit la mitingul meu acolo în Kansas City, Kansas.

Acesta a zis, „Casa viitoare a lui Tommy Osborn,” o, omule, un loc cam de trei sau patru milioane de dolari să meargă în sus așa.

Și acolo, Tommy Osborn, unul dintre cei mai fini bărbați Creștini. El este un om adevărat, un om adevărat trimis de Dumnezeu. A stat chiar vizavi de stradă acolo; mic, băiat emoționat, băiat mic și fetiță într-o mașină; alerga în jur, a ieșit afară. A zis, „Frate Branham, am fost acolo când l-am văzut pe acel maniac să fugă afară. Și te-am văzut arătând cu degetul în fața lui, și să zici, „În Numele lui Isus Cristos, ieși afară din el.’ Eu l-am văzut căzând peste picioarele tale; după ce el și-a pus profeția, a zis, „În seara aceasta, eu te voi trânti drept afară în mijlocul acelei audiențe de șase mii cinci sute de oameni.’” Și a zis, „Eu te-am văzut stând acolo, fără să ridici glasul, și ai zis, „În Numele Domnului, pentru că tu ai provocat pe Duhul lui Dumnezeu, în seara aceasta, tu vei cădea peste picioarele mele.’ El a zis, „Eu îți voi arăta peste a cui picioare voi cădea eu.’”

²⁰⁷ Și eu am zis, „Ieși afară din el, Satano.” El doar a căzut spre spate și mi-a ținut picioarele chiar la dușumea.

El a zis, „Dumnezeu este Dumnezeu, Frate Branham. Asta-i tot.” A zis, „Eu m-am pironit într-o casă pentru două sau trei zile.” El nu are nici o reținere. El va spune despre aceasta. El nu se rușinează de aceasta. A zis, „Tu crezi că eu am un dar de vindecare?”

²⁰⁸ Am zis, „Uită aceasta, Tommy. Tu ai fost trimis să predici Evanghelia. Du-te, predică-O. Du-te cu Fratele Bosworth acolo.”

²⁰⁹ M-am uitat acolo, și am văzut. Am început înainte de acei amândoi.

M-am gândit, „Acolo-i Oral Roberts cu cinci sute de mașini, încât nici măcar o mână umană nu atinge literele; patru milioane de dolari în poștă, anul trecut.” Patru milioane; o pătrime din toți banii care au fost adunați, în întreaga lume Creștină, peste tot. O pătrime din banii din tot țărâmul Creștin vine înăuntru la un om. Ce loc! Eu am mers acolo afară să-l văd.

²¹⁰ Și, acum, Oral este fratele meu. Vai! Eu îl iubesc. El este un om adevărat, ins adevărat, și eu îl iubesc. Și el doar gândește înalt despre mine, și eu gândesc de el, la fel. Noi doar nu suntem de acord pe—pe Scriptură.

Și Tommy Osborn, nu-i mai bun. Eu doar gândesc înalt despre el. El este unul din cei mai minunați oameni care i-am întâlnit, Tommy Osborn.

„Și oamenii aceia,” m-am gândit, „când am mers în biroul lor și am văzut ce aveau ei, eu cred că aş fi rușinat ca ei să vină,

să-l vadă pe al meu: o mașină mică de scris, și noi încercând să trimitem afară scrisorile. Și ce lucru! Ședeam la capătul unui trailer, la timpul acela. M-am gândit, „Ce ar fi aceea?”

Atunci am mers afară. M-am gândit, „Păi, Casa viitoare a lui Oral Roberts.’ Casa viitoare a lui Tommy Osborn.’ Unul nu vorbește cu celălalt.”

Deci, am mers în jos pe drum. M-am gândit, „Dar cum e cu mine?”

211 Și Ceva a spus, „Privește sus.”

212 M-am gândit, „Da, Doamne, lasă-mă să-mi așez comorile în Cer, căci acolo-i unde-mi este inima.” Acum, eu nu spun asta pentru părere de rău. Eu doar spun asta pentru că s-a întâmplat, și Dumnezeu știe că aceea-i corect. Vedeți?

213 Unde sunt comorile tale? Vrei tu să fii vreun mare cineva? Dacă tu vrei, tu ești nimenea. Tu ajungi la un loc până când nu vrei să fii un mare cineva. Tu vrei să fii un mic slujitor umilit la Cristos. Acea-i calea afară. Asta-i tot.

214 Fratele Boze și ceilalți formează o biserică în Chicago. Ei doar au trebuit să renunțe la biserica Philadelphiană la acea denominațiune. Acum ei discutau despre a obține ceva ins cu paltonul întors așa, ceva DD. Am zis, „Voi sunteți pe drumul vostru spre afară. Dacă vreți să găsiți un pastor adevărat pentru biserica aceea, luați un om bătrân mic umilit care de-abia își poate citi numele, și inima îi este în flăcări pentru Dumnezeu. Doar luați-l pe omul acela. Acela-i care vreți să-l luați, unul care nu știe toate lucrurile acestea, unul care nu dictează și conduce, și vă aruncă în tot felul de datorii, toate altele, și doar vă hrănește Cuvântul lui Dumnezeu. Acela-i felul de persoană care să-l obțineți.”

Deci, ei nu vor să vină la ospățul spiritual. Eu trebuie să închei. Eu am mers peste timp acum. În vreo șase minute, noi vom elibera, cu voia Domnului.

215 Eu îi aud pe unii spunând, „Dar, Frate Branham, tu mai bine să te retragi de la declarația aceea.” Zicând, „Oamenii nu sunt nevrotici. Acest popor nu este nevrotic. Ei sunt numai educați.” Ei sunt nevrotici educați, atunci. Așa este. Da. „Ei nu sunt nevrotici. Ei sunt educați.”

Atunci eu vreau să vă pun o întrebare. Vedeți? Voi înțelegeți. Eu vreau să vă pun o întrebare atunci. Vă rog să explicați acțiunile lor de azi, dacă ei nu sunt nevrotici. Spuneți-mi ce-i face să acționeze cum acționează ei, dacă ei nu sunt nevrotici; vedeți, fiecare ins trăgând pentru denominațiunea lui, lăcomia. Isus nu a fost așa. El nu a fost în nici o grabă pentru nimic. Vedeți? El nu era lacom. El era exemplul nostru.

216 Crimă, națiunea, națiunea are mai multă crimă decât cum a avut vreodată. Ce este greșit? Adolescenți, membri de biserică,

ia vieți, bărbații își împușcă soțiile și familia, și își ard copiii. Și priviți la valul de crime. Ei nu sunt nevrotici? Atunci care-i treaba? Ce sunt acțiunile lor?

Națiuni înebunite de putere, fiecare vrea să ia fiecare... restul și să-i facă un steag, o națiune, care să fie steagul lor și națiunea lor. Nebuni după putere!

²¹⁷ Imoralitatea, păi, lumea este mai imorală decât a fost vreodată. Femei goale pe străzi, femei goale, și ziceți că ele sunt în toate mințile? Ele nu pot fi. Ele doar nu pot să fie.

²¹⁸ Ascultați. A existat o persoană în Biblie care s-a dezbrăcat de haine, acela era Legiune. El era ieșit din minți. Când Isus l-a găsit și i-a dat toate mințile, el și-a îmbrăcat hainele. Corect.

Ce te face să-ți dezbraci hainele? Diavolul. Așa este. Atunci ziceți că ei nu sunt nevrotici? Porniți aici jos pe stradă, și mânați patru blocuri de oraș fără să vedeți o femeie goală, și veniți înapoi și spuneți-mi. În regulă. Aflați.

²¹⁹ Atunci voi spuneți că ele nu sunt nevrotice? Atunci ce este greșit? Ele nu pot fi în toate mințile. O femeie cu mintea întreagă nu ar face asta; ea are mai bun simț. Ea știe la ce se expune ea. O grămadă de draci de poftă acolo afară, doar murdari, întinați, destrăbălați, oameni bețivi, ucigași, și toate celelalte. Voi ziceți...

²²⁰ Lumea bea mai mult lichior acum. Ei cheltuiesc mai mulți bani pentru lichior, în Statele Unite, decât cheltuiesc pentru alimente. Mă gândesc că aceasta-i... Eu am uitat de câte ori mai mult costă datoria de alcool în fiecare an, în națiune, decât a costat. Și ce face alcoolismul? Vă trimite la sanatoriu de nebuni.

²²¹ Cancer. Când doctorii medicali din jurul lumii scrie în reviste, și vă spune, „Cancer cu mașini încărcate.” Țigări. Le pune pe șobolani, și au dovedit că vă dă cancer la plămâni. Șaptezeci la sută din ei iau cancer la plămâni de la fumatul de țigări. Și femeile și bărbații aceia le va pufăi drept în jos și vă suflă în față. Dacă aceea nu-i nevrotic, ce este nevrotic?

²²² Când, Evanghelia lui Isus Cristos poate fi predicată și dovedită, și Dumnezeu din Cer în forma Stâlpului Lui de Foc flutură peste oameni și arată că Isus Cristos este în ultima sesiune a Venirii Lui, dându-le ultimul semn. Și râde la El și își bat joc de El, și se numesc membri de biserică; și atunci ziceți că ei nu sunt nevrotici? Explicați asta. Timpul meu continuă să meargă. Dar întrebați numai dacă ei nu sunt nevrotici. Sigur. Ei sunt educați nevrotic. Asta-i exact. Explicați starea lor. Voi nu puteți.

²²³ Ele își taie părul, poartă hainele lumești, umblă afară pe stradă în felul acela. Și Biblia lui Dumnezeu avertizează împotriva acesteia, chiar interzice unei femei să se roage măcar

cu părul scurtat. Și zice că un bărbat... Și ea face aceea. Ea pretinde, însăși, la bărbatul ei, că ea este imorală, ea însăși, și el are un drept perfect să-i dea un divorț și să o trimită de la el. Aceea-i exact corect. Cuvântul lui Dumnezeu spune asta, și o femeie aude asta, și continuă să poarte păr scurt, și se numește o Creștină. Dacă aceea nu este o nevrotică, ce este o nevrotică? Eu vreau ca cineva să-mi spună ce este o nevrotică, atunci. Da. Ele sunt nevrotice.

²²⁴ Înalt educați, diplome, colegiu! Noi punem mai mult timp în educarea copiilor noștri, la—la algebră și biologie, decât am pus la Biblie și Isus Cristos. Nu există un copil în țara aceasta să nu poată să vă spună cine este David Crockett. Nu există nici o treime din ei să poată să vă spună Cine este Isus Cristos. Atunci, aceasta nu-i nevrotic? Cu certitudine, este. Cum am putea noi să mergem înainte și înainte și înainte, cum fac ei!

²²⁵ Doar amintiți-vă. Și bisericile aprobă aceasta, când Biblia o condamnă. Este slujba nevrotică? Nevrotici educați. Aceea-i exact. Bisericile o aprobă.

²²⁶ Amintiți-vă de Lot. El era un om deștept. Priviți la el, doar un minut acum. Să nu—să nu... Haideți să nu...

Scuzați-mă pentru că trec încă două minute peste. Aceasta este—aceasta este prea important. Aceasta merge afară pe... Voi veniți să mă auziți să fac această bandă.

²²⁷ Priviți. Priviți. Acum, doar opriți-vă un minut. Rugați-vă doar o secundă, în inima voastră, „Doamne, lasă-mă să o văd.” Să vă deschidă înțelegerea. Fie ca Dumnezeu să o facă. Priviți la... Doar luați națiunea aceasta, singură. Să spunem ce a spus Dumnezeu.

²²⁸ Biblia a spus, că, „Păcatele din Sodoma au supărat zilnic sufletul neprihănit al lui Lot.” El doar nu avea suficientă îndrăzneală clară să stea împotriva acestuia. Este așa? [Adunarea zice, „Amin.”—Ed.] El nu putea s-o facă, pentru că el era primarul orașului. El nu putea. Dar Biblia a spus, că, „Păcatele Sodomiților i-au supărat sufletul.” El știa că aceasta era greșit, dar el nu avea îndrăzneală să o facă, să ia poziție împotriva lui.

²²⁹ Acum priviți. Cât de mulți Loți în America, ieri, citindu-și Biblia, să-și pregătească mesajul pentru ziua aceea, și au dat peste botezul în apă în Numele lui Isus Cristos? Câți din ei au dat peste botezul Duhului Sfânt? „Isus Cristos același ieri, azi, și în veci”? Marcu 16, „Aceste semne îi vor urma pe cei ce cred”? Ioan 14:12, „Cel ce crede în Mine, lucrările care le fac Eu le va face și el”? „Dacă voi rămâneți în Mine, și Cuvântul Meu în voi, cereți ce vreți și se va face”? Cât de mulți Loți au văzut Aceea? Dar, din cauza scuzei lor, din denuminațiunea lor! S-a uitat afară, și vede în Biblie.

²³⁰ Priviți la adunarea lor de femei cu părul scurtat, și ei știu că Biblia o condamnă. Priviți-i mergând în jos pe stradă, la proprii lor membri de biserică mergând în jos pe stradă, și ei știu că Cuvântul este împotriva acesteia. Dar ei nu au îndrăzneala să strige împotriva acesteia. Dar, totuși, omul pretinde a fi un Creștin, sufletul lui înlăuntrul său strigă împotriva acesteia, dar el nu are îndrăzneala. Dacă aceea nu este Sodoma modernă, unde este ea?

Dumnezeule, dă-ne pe cineva care va striga împotriva acesteia. Așa este. Cum a spus Ioan Botezătorul, „Secura este pusă la rădăcina pomului.” Asta-i ce avem noi nevoie astăzi.

²³¹ Priviți. Ei sunt o Sodomă modernă. Țineți minte. Vedeti? Întregul pământ a devenit o Sodomă și Gomoră modernă. Lot trăiește iarăși din nou. Nu... O trăiește din nou, căci convingerile lui cinstite îi spune prin Cuvânt că el este greșit.

²³² Priviți în Chicago, împrejurimile Chicago, când acei trei sute de predicatori au șezut acolo. Și Domnul mi-a spus în seara aceea ce urmau ei să facă. Ei au avut o capcană pusă pentru mine. Eu, mergând acolo. Am mers și i-am spus la Fratele Carlson. Am spus, „Tu nu-l vei avea în hotelul acela. Tu va trebui să-l duci la un alt loc, și aceasta va fi o cameră verde. Și ei au o cursă pusă pentru mine, nu-i așa, Frate Carlson?” El și-a aplecat capul.

El a șezut acolo în biroul meu, cu câteva zile în urmă, pentru mine venea, mitingul din Chicago. A zis, „Eu niciodată nu voi uita asta, Frate Branham.”

Și am zis, „Ei au o cursă pusă pentru mine. De ce Frate Carlson? Ți este teamă să-mi spui de ce, tu și Tommy Hicks?” Ei și-au aplecat capul. Am zis, „Tommy, de ce nu te duci să vorbești?”

A spus, „Eu nu am putut să o fac.”

Am zis, „Am crezut că ai spus că îmi vei face un favor.”

²³³ Am zis, „Noaptea trecută Domnul mi-a spus. Tu vei merge jos acolo astăzi, și vei afla că nu vei obține clădirea aceea. Te vei duce la o altă clădire. Doctor Mead va fi așezat pe partea *aceasta*. Acel om de culoare, soția lui, care cântă, va ședea chiar *aici*, și așa mai departe, unde ei toți vor fi așezați.” Am zis, „Acolo va fi un preot Buddha acolo.” Și am zis, „Acum aflați. Ei o au împotriva mea pentru că eu predic botezul în apă în Numele Domnului nostru Isus Cristos. Ei au aceasta împotriva mea pentru că eu predic sămânța șarpelui; și împotriva dovezii, că, fiecare om care vorbește în limbi are Duhul Sfânt, și lucruri.” Am zis, „Veniți jos și priviți-l pe Dumnezeu.”

²³⁴ Am intrat acolo, ei au mers jos acolo, și chiar două ore de atunci, sau mai bine, cândva în după masa aceea, ei l-au chemat sus pe Fratele Carlson. Și el a spus, „Insul care l-a

lăsat să aibă aceea, și a plătit un avans pentru aceasta, a zis, „Noi trebuie să anulăm, pentru că managerul a spus că el deja a promis-o la o orchestră pentru seara aceea, sau dimineața aceea.” Și ei nu o puteau avea.

²³⁵ Așa că noi am mers afară la Town și Country. Și în dimineața când am intrat acolo, și am stat înăuntru acolo. Și—și Fratele Carlson a spus, „Există un singur lucru. Voi fraților ați putea să nu fiți de acord cu Fratele Branham, dar,” a zis, „lui nu-i frică să spună ceea ce crede.” El a zis, „El mi-a spus că lucrurile acestea se vor întâmpla chiar exact în felul cum sunt ele.” A zis, „Acum iată-l aici. Lăsați-l să vorbească pentru sine.”

²³⁶ Eu am luat Scriptura, „Eu nu sunt nesupus la viziunea cerească,” cum a spus Pavel. Am zis, „Voi mi-ați pregătit-o pentru mine, pentru botezul în Numele lui Isus Cristos. Mai bine de trei sute dintre voi v-ați prezentat ca Doctor *Așa-și-așa*, și Doctor *Așa-și-așa*.” Am spus, „Eu nici măcar nu am o pregătire de școală de gramatică. Dar eu apelez la orice om de aici să vă aduceți Biblia și să stați aici alături de mine, și să tăgăduiți unul din Cuvintele care s-au spus.”

Voi o aveți pe bandă aici afară, dacă vreți s-o auziți. Aceea a fost cea mai tăcută mulțime care ați auzit-o vreodată. Am spus, „Care-i treaba?” Există cineva aici, în seara aceasta, care a fost în mingul din dimineața aceea, să vă vedem că vă țineți mâna. Da. Păi, sigur, priviți peste tot în jur.

Am spus, „Atunci, dacă nu o puteți sprijini, atunci lăsați-mă în pace.” Corect. O mulțime de urlături, când ei sunt după colț. Dar să vină față-n-față cu chestiunea, este altceva. Așa este. Aceasta-i. . . Oamenii aceia au mers afară.

²³⁷ Tommy Hicks a zis, „Eu vreau trei sute din benzile acelea, să le trimit la fiecare predicator trinitarian pretinzător de care știu.”

Oamenii aceia dând mâna cu mine, au zis, „Noi vom veni jos la tabernacol și vom fi botezați din nou.”

Unde sunt ei? Scuze. „Eu nu o pot face. Denominațiunea mea nu m-ar lăsa să o fac. M-am însurat cu o nevastă. Am cumpărat un bou de jug, sau jug de boi, adică. Am—am cumpărat o bucată de pământ. Eu trebuie să mă duc să mă uit la el.” Vedeți? Unele din lucrurile acelea, ca, scuze. Este asta așa? [Adunarea zice, „Amin.”—Ed.] Este viața aceea vrednică de Evanghelie? [„Nu.”]

Dacă Evanghelia este corectă, haideți să vindem tot ce avem și să trăim pentru Ea. Fiți un Creștin. Da, domnule. Amin. Observați acum, așa cum încheiem.

²³⁸ Dar scuzele lor sunt crezurile lor și denominațiunile lor.

Aceasta-i ca un pom. Eu mă uitam la Fratele Banks, zilele trecute. Eu am avut un—un pom de pin, eu l-am plantat

când m-am mutat la început sus acolo, cu vreo, oh, cu vreo cincisprezece ani în urmă, sau mai bine. Și am lăsat vlăstarii aceia, ramurile să crească afară pe pomul de pin, și noi nu am putut pune mașina de cosit înapoi dedesubt acolo. Și acolo nu era nici un fir de iarbă, oricum. Și am mers acolo afară, am luat un fierăstrău și am tăiat ramurile acelea jos, până când pinul acela era până sus *aici*, unde tu puteai umbla sub el cu o mașină de cosit. Și cel mai frumos mănunchi de iarbă ce l-ați văzut vreodată este sub el acum. Ce era aceasta? Sămânța era acolo. Ea trebuia să primească lumina.

²³⁹ Și atât timp cât denotațiunile, scuzele voastre, încearcă să umbrească Sămânța aceea care voi știți că ea de fapt zace acolo, voi luați partea lui Lot. Aruncați la o parte lucrurile acelea, și lăsați ca Lumina Evangheliei să strălucească asupra înăuntrul acolo, puterea lui Isus Cristos. Da. Ținând Lumina jos de pe ea, o va ține de la a trăi. Căci, dacă Lumina ajunge odată la ea, ea va izbucni la Viață.

Acela-i motivul că oamenii spun, „Să nu vă duceți la ceva din felul acela de miting.” Ei se tem că ceva din Lumina aceea va atinge pe unul din membri lor.

²⁴⁰ Amintiți-vă de femeia de la fântână. Ea era o prostituată.

Acolo stăteau preoții aceia. Ei l-au văzut pe Isus să-i spună lui Natanael, „Eu te-am văzut aproape, când tu erai sub smochin.”

Și preoții au zis, „El este Beelzebub. El este un ghicitor. Acela-i Diavolul.”

²⁴¹ Această femeie mică, când ea a pășit sus acolo, în starea ei imorală, trăind cu șase bărbați. Și când ea a pășit sus acolo în starea aceea, în starea aceea în care era ea. Și Isus a zis, „Adu-mi să beau.” Conversația a început. El a zis, „Du-te ia-ți bărbatul și vino aici.”

Ea a zis, „Eu nu am nici unul.”

A zis, „Tu ai spus adevărul. Tu ai avut cinci, și acela cu care trăiești, nu-i bărbatul tău.”

Ea a zis, „Îmi dau seama că Tu ești un profet, Domnule. Eu știu că Mesia va face asta când El vine.”

Isus a zis, „Eu sunt Acela.”

²⁴² Aceea a stabilit-o. Când Lumina aceea a reflectat peste Sămânța aceea care zăcea în curva aceea mică, zilele de curvă s-au terminat. În stradă a mers ea, slăvind pe Dumnezeu, a zis, „Veniți, să vedeți pe un Om Care mi-a spus lucrurile care le-am făcut. Nu este Acesta Mesia?” Ce era aceasta? Lumina aceea a ajuns la sămânța aceea înapoi sub umbra unui adăpost de prostituată. Da, domnule.

Acum să încheiem, în a spune aceasta. Eu nu știu câte pagini mai am, dar eu—eu sigur nu le voi lua pe toate. Vreo zece, dar aceea este doar cam pe jumătate înăuntru. Dar să încheiem, în a spune aceasta.

²⁴³ Să comparăm ceva, o dată, despre o viață vrednică. Să comparăm viața Sfântului Pavel cu tânărul bogat cârmuitor. Aceeași Lumină i-a lovit pe amândoi oameni. Amândoi au avut aceeași invitație de la Isus Cristos. Este așa? [Adunarea, „Amin.”—Ed.] Ei amândoi erau bine instruiți în Scripturi. Ei erau amândoi teologi. Amintiți-vă, Isus i-a spus—spus tânărului bogat cârmuitor, „Să ții poruncile.”

²⁴⁴ A zis, „Eu am făcut aceasta din tinerețea mea.”

El era un om instruit. Așa era Sfântul Pavel. Amândoi erau bine instruiți în Scriptură. Dar, ei amândoi aveau Cuvântul. Unul L-a avut dintr-o cunoștință; celălalt a avut germenul de Viață în el. Când Lumina a reflectat peste, înaintea lui Pavel, el a zis, „Doamne, Cine ești Tu?”

A zis, „Eu sunt Isus.”

„Iată-mă aici, atunci.” El era gata.

²⁴⁵ Lumina i-a lovit pe amândoi oameni. Unul a fost germinat; celălalt nu este. Acela-i felul cum este astăzi: biserică spirituală, biserică naturală.

²⁴⁶ Omul bogat și-a avut scuza lui. El nu o putea face. El era prea împovărat în jos cu prea mulți prieteni din lume. El nu a vrut să se lase de asociații.

Acea-i chestiunea cu o mulțime de oameni astăzi. Tu gândești, că deoarece tu aparți la o lojă, tu doar nu ai putea părăsi frățietatea aceea. „Ei toți bea și lucruri ca acelea. Ei fac *aceasta*.” În regulă, mergi înainte cu aceasta; nimic împotriva lojei, nimic împotriva bisericii. Eu vorbesc despre voi. Vedeți? Da. Vedeți? Nimic împotriva aceleia. Căci, șase din una, și o jumătate de duzină cealaltă. Eu tocmai am terminat a vă spune că biserica nu era nimic decât o lojă, denominațiunea, dacă ei tăgăduiesc Cuvântul lui Dumnezeu.

²⁴⁷ Observați. Omul bogat își avea scuzele lui. El niciodată nu a părăsit mărturia lui, totuși. Noi aflăm că el a mers la mare afacere. El avea cunoștință. Și el a mers la un astfel de loc încât a trebuit să crească așa de mult, până când el a trebuit să construiască hambare noi în care să-și pună lucrurile. Și când el a murit; și ceva burlac, cu gulerul întors în jur, i-a predicat funeralul, fără îndoială. Și când a făcut-o, el poate a spus. . . Ei au ridicat steagul pe jumătate, și a zis, „Fratele nostru scump preaiubit, primarul acestui oraș, acum este în brațele celui Atotputernic, pentru că el a fost un mare membru al bisericii. El a făcut *așa-și-așa*, și *așa*.”

Și Biblia a zis, „În iad el și-a ridicat ochii în sus, fiind în chin.” Vedeți?

²⁴⁸ Și amintiți-vă, el încă vroia să-și țină profesia în iad. El l-a văzut pe Lazăr, în sânul lui Abraham, și a zis, „Părinte Abraham, trimite-l pe Lazăr jos aici.” Încă îl chema „părinte.” Vedeți?

El și-a luat cunoștința, și a mers la o biserică intelectuală. Când Lumina l-a lovit, el a refuzat-O.

Dacă aceea nu este tendința bisericii moderne de astăzi, eu nu o cunosc. Nu contează ce reflectează Dumnezeu peste cărarea lor, Stâlpul de Foc sau orice ar putea să fie; ei încă, cu cunoștința lor, ei pot să-L explice ca ceva fără importanță, și merg la grupul intelectual, pentru starea socială.

²⁴⁹ Dar Pavel era deja în starea socială, cu mare cunoștință, un mare învățat sub Gamaliel, o mână dreaptă la marele preot, într-atât încât el a mers la preoți și a obținut porunci să-i pună pe toți acei holy-rollers în temniță. Dar când Lumina i-a izbit cărarea, și el a văzut că același Stâlp de Foc care l-a călăuzit pe Israel prin pustie era Isus Cristos, el a părăsit tot ce a știut el vreodată. El a venit la Viață.

²⁵⁰ Ați putea voi numi acea viață a omului bogat o viață vrednică de Evanghelia care el a auzit-o? Deși el era un credincios, ați putea numi felul acela de viață... Printre intelectuali și distracții, seara aceea sus acolo pe... așa cum soarele a apus, dând un toast, și poate ceva preot zicând o rugăciune, sus pe vârf acolo. Și el avea distracțiile, și un cerșetor zăcând la poarta lui jos acolo. Și el își dă toastul, și a vorbit despre marea lui credință ce o avea în Dumnezeu. Și înainte de lumina zilei, dimineața următoare, înainte să poată răsări soarele, el era în iad. Așa este. Acolo sunt intelectualii voștri.

²⁵¹ Dar Pavel, când Lumina l-a lovit, să comparăm viața lui și să vedem dacă era vrednică. Ce s-a întâmplat? Când, Pavel, l-a izbit Lumina, el a părăsit toată cunoștința lui și s-a îndepărtat de grupul intelectual, și a umblat în Duhul lui Isus Cristos. Slavă lui Dumnezeu! Cu așa de deștept cum era el, el nici măcar nu a folosit cuvinte mari.

Când el a venit printre Corinteni, el a zis, „Eu nu am venit la voi cu înțelepciunea omenească. Eu nu am venit la voi cu cuvinte înalte, pentru ca să vă puneți credința în aceea. Ci am venit la voi în simplitate, în puterea învierii lui Isus Cristos, ca credința voastră să fie înăuntrul acolo.” Acolo era o viață. Urmăriți aceasta.

²⁵² El nu și-a folosit educația lui. El nu a umblat cu grupul intelectual. El a umblat în Duhul lui Cristos, umilit, ascultător la cuvântul lui Dumnezeu, când Acesta era foarte mult contrar

la crezurile lor. Dar Pavel a văzut Lumina și a umblat în Ea (este așa?), lăsând ca Viața lui Cristos să-l reflecteze pe Isus Cristos la epoca în care el a trăit, ca oamenii să poată vedea Duhul lui Dumnezeu în el.

Și cei smeriți l-au crezut, așa de mult, încât ei au vrut să aducă batisme înăuntru. Ei le-au luat de pe trupul lui. Și ei l-au crezut, așa de mult, că el era așa o reprezentare a lui Isus Cristos, încât, orice a atins, ei credeau, era binecuvântat. Da. Ce om era acela, să-și dea viața, bogățiile lui, și tot ce a avut! Educația lui; a uita totul, să umble jos cu pescari, cerșetori și haimanale pe stradă, să lase luminile lui să reflecteze dragostea lui Isus Cristos.

El a zis, „Am fost biciuit pe spate, de patruzeci și nouă de ori; nu mă deranjează. De asemenea, eu port în trupul meu semnele lui Isus Cristos.” Sărmanul ins micuț într-o stare așa de teribilă, el a zis, „Eu port în trupul meu semnele lui Isus Cristos.” Ce diferit de acest mare demnitar cu preoții peste tot în jurul lui.

²⁵³ Și când el era la Roma, și nimeni nu stătea alături de el. Și ei au construit un butuc, să-i taie capul jos, acolo afară. Acolo-i unde a spus-o. O, doamne! El a zis, „Acolo este păstrată pentru mine o coroană, pe care domnul, Judecătorul cel Drept mi-o va da în Ziua aceea; și nu numai mie, ci acum la toți aceia care iubesc apariția Lui.” acolo este o viață vrednică de Evanghelie, sau, un fiu.

²⁵⁴ El a stat pentru Cristos. El a lăsat Evanghelia să reflecteze prin el. Înainte să o facă, el a mers și a învățat Evanghelia. A mers jos în Arabia și a stat trei ani, și a luat Vechiul Testament. Și a arătat, cu Vechiul Testament, că El era Isus Cristos. Și el L-a lăsat să reflecteze prin el, la un grup de oameni smeriți. Că, el, când... El a zis, „Eu știu cum să am un stomac plin, și eu știu cum să fiu flămând și în lipsuri.”

Un om cu o educație ca el, și un învățat ca el, stând alături de... cu o școlarizare de la Gamaliel, unul din cei mari învățători ce a existat din ziua aceea, și a stat braț-în-braț cu marele preot. Frate, el putea valora milioane de dolari și să aibă tot felul de clădiri. Așa este. Dar el a zis, „Eu...”

²⁵⁵ El nici măcar nu a avut decât o haină. Și Dima a văzut un om cu așa o slujbă ca aceea! Doi Timotei, al 3-lea capitol, el a zis, „Dima m-a părăsit, și toți ceilalți bărbați, iubind lumea aceasta prezentă.” A zis, „Când tu vii, adu-mi mantaua care am lăsat-o acolo. Se face frig.” Un om cu o slujbă ca aceea, și putea să aibe numai o manta? Slavă lui Dumnezeu!

²⁵⁶ Îmi amintește de Sfântul Martin, când el a încercat să stea pentru Evanghelie, și de toate, înainte să fie convertit. În—în Pre-Nicea, sau consiliul Nicea, *Părinții Nicea*, în istorie. Într-o zi, el se ducea prin porți acolo. El era din Tours, Franța. Și

acolo erau oameni. . . Un cerșitor bătrân zăcea acolo, murind, fără haine. Și oamenii treceau pe acolo, care puteau să-i dea haine, și ei nu au făcut-o. Ei au trecut pe lângă el și l-au ignorat pe insul bătrân. Și Sfântul Martin a stat acolo și s-a uitat. Ei au spus că el. . .

²⁵⁷ Fiecare soldat avea o—avea un om să-i țină cizmele lustruite. Și el a lustruit cizmele servitorului lui.

Și și-a luat mantaua jos, și a luat un cuțit și a tăiat-o, în jumătate, în două, cu sabia lui. L-a înfășurat pe bătrânul cerșitor în ea, a zis, „Noi putem trăi amândoi.”

El a mers acasă și a mers la culcare. Culcat acolo, gândind că omul bătrân a plâns. În mod direct, Ceva l-a trezit. El s-a uitat. Stând în cameră, acolo stătea Isus Cristos înfășurat în aceeași bucată veche de îmbrăcăminte în care el l-a înfășurat pe cerșitor. A zis, „Într-atât cât voi le-ați făcut la cel mai mic dintre acești micuți, voi Mie mi-ați făcut.” Aceea era o viață vrednică de Evanghelie. Voi știți cum și-a sigilat viața, de asemenea, nu-i așa?

²⁵⁸ Priviți la Policarp, stând pentru botezul în Numele lui Isus, împotriva bisericii Romano Catolice. Și ei l-au ars pe rug; au dărâmat o casă de baie și l-au ars. Priviți la Irineus, și restul din ei, care au suferit pentru cauza aceasta. Acelea erau vieți vrednice.

²⁵⁹ Priviți ce a spus Pavel în Cartea despre Evrei, capitolul al 11-lea. A zis, „Ei erau tăiați în două, dezmembrați; rățăceau în jur, în piei de oaie și piei de capră, și erau în deșert, și lipsiți și așa mai departe; vieți de care lumea aceasta nu este vrednică.” Ia te uită. Viața aceea este vrednică de Evanghelie. Cum are să stea a mea și a voastră în Ziua Judecății, cu oameni ca aceia?

²⁶⁰ Priviți la Pavel acum. Noi vom merge înainte în jos. El a stat pentru Evanghelie, l-a lăsat pe Isus așa să curgă prin el. Nu conta cum, ce, indiferent de ce gândea cineva despre acesta. Unde, marele preot, păi, el a mers și a ajuns să i se taie capul, pentru Aceasta. El era o reprezentare vrednică a Evangheliei. Lăsând. . . Priviți acolo. Indiferent de ce gândeau oamenii, lăsând curentul Vieții Eterne să curgă prin el, într-atât încât el a zis, „Eu aș fi anatema de la Cristos, pentru frații mei.”

Acum voi știți ce faceți când primiți Viață Eternă. Acolo-i întrebarea voastră. Acolo-i răspunsul vostru. Voi luați partea intelectuală; sau, luați partea *Aceasta*, dacă voi într-adevăr aveți Viață Eternă. Asta-i ce se întâmplă.

²⁶¹ Asta-i ce s-a întâmplat. Pavel, gata să fie anatema de la Cristos, să lase poporul lui. . . Cei orbi, oameni neștiutori care nu vroiau să asculte de Evanghelia lui!

Mă gândesc, o rușine pentru mine însumi. Eu am fost gata să renunț la ei, pentru că ei nu vroiau să asculte de mine. Eu simt parcă să mă căiesc. Și eu m-am căit. Vedeți?

²⁶² Observați. Indiferent ce gândeau alții, acest fel de viață este vrednică de Evanghelie.

Acum eu închei.

²⁶³ Omul bogat, ca cei mai mulți dintre noi astăzi, s-a închis afară și a respins Cuvântul Vieții, și a devenit un membru de biserică; și a arătat o viață, care dovedește în Biblie, că era nevrednică de Evanghelia care i s-a cerut să o primească. Este așa? [Adunarea zice, „Amin.”—Ed.] Cum putea Evanghelia să strălucească printr-o lumină întunecată ca aceea, tăgăduind puterea lui Dumnezeu?

²⁶⁴ Acum, singura cale să trăiți o viață vrednică, este să lăsați pe Cristos și Cuvântul Lui (care, El este Cuvântul) să Se reflecteze așa de perfect în voi până când Dumnezeu adeverește ce a spus El în Cuvânt. Căci, Cristos a murit ca El să poată să Se prezinte înaintea lui Dumnezeu, o Jertfă. Și El s-a reîntors înapoi în forma Duhului Sfânt, să Se reflecteze prin poporul Lui, să ducă înainte lucrarea Lui; reflectându-Se prin voi, să împlinească Cuvântul Lui promis în aceste zile viitoare.

Cum a auzit Ioan Botezătorul, când el a auzit că a venit Cristos. Și Cristos a mers afară în apă. Și Ioan a zis, „Iată Mielul lui Dumnezeu.”

Nimeni altul nu L-a văzut. Dar el L-a văzut, Lumina aceea venind jos din cer, ca un porumbel. Și un Glas a zis, „Acesta-i Fiul Meu preaiubit în Care-Mi găsesc plăcerea să locuiesc.” El L-a văzut venind.

Și Isus a mers afară în apă, Emanuel, înaintea unui—unui predicator care trebuia să fie un radical. A mers afară în apă, înaintea poporului, și a zis, „Eu vreau să fiu botezat de tine.”

²⁶⁵ Ioan a zis, „Doamne, eu am nevoie să fiu botezat de Tine. De ce vii Tu la mine?” Amândoi ochii aceia s-au întâlnit unul cu altul, un profet și Dumnezeul lui. Amin. Ați putea voi... eu... Nu mi-ar place să stau și să privesc aceea? Să văd perechea aceia de ochi adânci, aspri a lui Ioan să se micescă jos și să-i găsească perechea de ochi adânci, aspri a-i lui Isus; a doilea verișori unul cu altul, în trup.

²⁶⁶ Isus a zis, „Ioan, lasă ca să fie așa acum, căci așa ni se cuvine nouă. Noi suntem Mesajul din ora aceasta. Ni se cuvine nouă să împlinim toată neprihănirea.”

²⁶⁷ Ioan s-a gândit, „Da, El este Jertfa. Jertfa trebuie să fie spălată înainte ca Ea să fie prezentată.” Atunci a zis, „Vino.” Și el L-a botezat. Amin. În alte cuvinte, „Ni se cuvine nouă să împlinim toată neprihănirea.”

Isus, știind că omul acela era veritabil, a zis, „Niciodată nu a existat un om născut dintr-o femeie, ca el. El este mai mult decât un profet; voi îl puteți primi, acesta-i mai mult decât un profet.” Și Isus, s-a uitat în inima lui, și a știut asta. Propriul Lui văr L-a întâlnit acolo, față-n-față.

²⁶⁸ Ioan a zis, „Doamne, eu am nevoie să fiu botezat de Tine. Și de ce vii Tu la mine?”

²⁶⁹ A zis, „Lasă să fie așa, Ioan. Dar, ține minte, ni se cuvine nouă să împlinim tot ce a promis Dumnezeu. Și Eu sunt Jertfa. Eu trebuie să fiu spălat înainte să fiu prezentat.” O, vai! Vai!

²⁷⁰ Și, astăzi, când Luminile de seară strălucesc, când nu există un om în toate mințile care să nu poată spune; orice învățat Biblic, care s-a uitat în Biblie, știe că aceasta este ziua din urmă. Atunci, ni se cuvine nouă să cădem de pe aceste ziduri mari, sau să ne îndepărtăm de la lucrurile acestea, și să intrăm în neprihănirea lui Isus Cristos în această zi din urmă, și să ne luăm Sigiliul lui Dumnezeu înainte ca Diavolul să ne dea semnul fiarei. O, doamne! Da.

²⁷¹ Rugați-vă la Dumnezeu să lase Lumina din ziua aceasta să răsară în voi, să fiți un slujitor supus lui Dumnezeu. Și atunci lăsați roada Duhului să rămână întotdeauna în viața voastră. Și aceea este o viață care-i vrednică de Evanghelie.

²⁷² Lăsați-mă să spun aceasta, în încheiere. Singura cale, singura cale în care voi puteți trăi o viață care-i vrednică de Evanghelie, este să lăsați Evanghelia Însăși, fiecare părticică a Evangheliei, să vină în voi și să reflecteze promisiunile Lui înapoi, să le facă adevărate. Să locuiască Dumnezeu în voi, să adevărească promisiunile din ziua aceasta.

Întocmai ca Ioan, cum Isus i-a spus lui Ioan, „Lasă ca să fie așa, Ioan. Așa este. Dar noi suntem mesagerii din ziua aceasta, și noi trebuie să împlinim toată neprihănirea.”

Și dacă noi suntem Creștinii din ziua aceasta, să-l primim pe Isus Cristos în inima noastră. Și El este Cuvântul. Să nu negați nimic din El. Ziceți, „Acesta-i Adevărul.” Și puneți-L în inima voastră, urmăriți roada Duhului asupra voastră, și împliniți fiecare promisiune care a făcut-o El în Biblie. Dumnezeu vrea să îplinească Cuvântul Lui, și El nu are ceva mâini decât ale mele și ale voastre. El nu are ceva ochi decât ai mei și ai voștri. El nu are limbă decât a mea și a voastră. „Eu sunt Vița. Voi sunteți mlădițele.” Mlădițele poartă roada. Vița dă energie la mlădiță. Aceea-i viața care-i vrednică.

²⁷³ Rugăciunea mea este, la acei la radio sau în . . . pe tărâmul benzii, și acei care sunt prezenți. Fie ca Dumnezeu la tot harul, din Cer, să strălucească Duhul Lui Sfânt binecuvântat peste noi toți, ca noi, din seara aceasta, înainte, să putem trăi o viață de care Dumnezeu să spună, „Eu sunt bine mulțumit.

Intrați în bucuriile Eterne care au fost pregătite pentru voi de la întemeierea lumii.” Să trimită Dumnezeu din Cer binecuvântările Lui peste voi toți oamenii.

²⁷⁴ Mă rog ca Dumnezeu să vă binecuvânteze pe voi femeilor, în seara aceasta, care aveți părul scurt, în așa fel ca voi să vedeți, și să vă îndepărtați de tendința modernă din ziua aceasta, și să vă dați seama că Biblia zice ca voi să nu faceți asta. Și dacă sunteți vinovate de a purta haine imorale, ca Dumnezeu din Cer să-și reverse harul Lui în inima voastră, ca voi niciodată să nu o mai faceți, ca voi să nu mai fiți niciodată vinovate de un astfel de lucru. Fie ca Duhul Sfânt să vi-o deschidă doar și să vă arate. Fie ca voi, fără botezul Duhului Sfânt...

²⁷⁵ Fie ca voi bărbaților care vă aveți nevestele, și le lăsați să fie șeful casei și să vă conducă în jur, fie ca Dumnezeu din Cer să vă dea har să vă puneți piciorul jos și să o aduceți pe femeia aceea înapoi în toate mințile ei din nou, da, și să vă dați seama că acela-i locul vostru în Cristos. Nu un șef, acum, dar voi sunteți capul casei. Amintiți-vă, ea nici măcar nu este în creația originală. Ea este numai un produs secundar din voi, dat de Dumnezeu, să aibă grijă de voi, să vă țină hainele curate și să vă pregătească mesele, și așa mai departe. Ea nu este dictatorul vostru.

²⁷⁶ Voi femeile Americane umblați în jur cu o grămadă de vopsea pe fața voastră, și nasul vostru sus în aer (dacă ar ploua, v-ar îneca), și atunci vă gândiți că sunteți un fel de dictator. Voi sunteți, la un sissy, dar nu la un adevărat fiu al lui Dumnezeu. Corect.

²⁷⁷ Fie ca Dumnezeu să vă dea vouă bărbaților har, ca fii de Dumnezeu, să opriți astfel de nonsens ca acela. Așa este. Fie ca El să vă dea har, să aruncați țigările acelea jos, să încetați să ascultați la glumele acelea murdare, tot nonsensul acela. Hai să fim fii de Dumnezeu, ca să putem umbla o viață care este vrednică de Evanghelie.

Și cineva merge în jos pe stradă, zice, „Dacă a existat vreodată un Creștin, acolo merge unul. Acolo merge unul prin care Dumnezeu doar Se arată chiar prin el, și omul acela este un adevărat Creștin, dacă a existat vreodată un Creștin. Voi ați putea gândi că ea arată de modă veche. Ea este o doamnă veritabilă.” Iată-o acolo.

²⁷⁸ Fii un Creștin cu reputație, căci noi suntem străini aici. Aceasta nu este Patria noastră. Patria noastră este Sus. Noi suntem fii și fiice ai unui Rege, ai *Regelui*. Hai să lăsăm viețile noastre să fie o—o viață cu reputație. Să trăim o viață care va onora lucrul acela care noi pretindem a fi, un Creștin. Și dacă voi nu puteți trăi felul acela de viață, atunci încetați de a fi numiți un Creștin, căci voi aduceți numai ocară asupra Cauzei.

²⁷⁹ Vă mulțumesc, oamenilor, în seara aceasta fierbinte, să ședeți aici. Mă încredințez că acolo nu va fi nici unul din voi pierdut, în Ziua aceea. Eu—eu—eu mă încredințez că voi și eu, împreună, vom găsi har înaintea lui Dumnezeu, ca eu să fiu în stare ca întotdeauna să stau pentru ceea ce este Adevăr, niciodată să nu vă rănesc, dar niciodată să nu am reținere de la voi. Înțelegeți? Dacă eu m-aș reține, eu nu aș fi felul potrivit de tată, dacă îmi las copilul să facă chiar orice. Ei îi voi corecta. Orice dragoste va face asta. Dragostea este corectivă. Îmi amintesc că mi-ați scris notița aceea, în ziua aceea, Pat. Eu încă o am. Și dragostea este corectivă. Biblia a spus așa. Și dacă aceasta nu este corect, acela-i motivul că Dumnezeu ne corectează. El ne iubește.

²⁸⁰ Fie ca noi să trăim o viață, de acum înainte, care-i vrednică, cu bunătate și blândețe. Nu dați nici o atenție, să ziceți, „Păi, binecuvântat fie Dumnezeu, eu știu că ea îl are. Ea a vorbit în limbi. Ea a dansat în Duhul.” Acea-i în ordine. Dar dacă ea nu are roada Duhului, Duhul nu este acolo. Ea doar imită un fel de emoție, sau ceva, căci Duhul Sfânt poate trăi numai viața roadei Duhului. Acela-i singurul fel cum poate El face.

²⁸¹ Dumnezeu să vă binecuvânteze. Să ne aplecăm capetele, doar un moment.

Lăsați...Dumnezeu, care și-a revărsat Lumina Lui în această zi din urmă, Care stă aici înaintea mea, din Biblia Lui; și poza despre acești Îngeri, această Lumină misterioasă în forma unei piramide, care nici chiar savanții nu știu cum a ajuns Ea aici. Ei nu pot explica Aceasta. Dar, Tată, noi suntem mulțumitori. Tu ne-ai spus, cu lunile înainte să se întâmple, și noi îți suntem recunoscători.

²⁸² Lasă ca poporul, care este chemat prin Numele Tău, să se depărteze de păcat, în seara aceasta, Doamne, necredința. Fie, cum...Eu a trebuit să vorbesc așa de aspru împotriva surorilor noastre, nu pentru că nu le iubesc, Doamne, dar eu nu vreau să-l văd pe Diavolul cum le răsuțește până ele cad moarte, într-una din aceste zile, și apoi să încerce să Te întâlnească în felul acela de stare, după ce au auzit Adevărul lui Dumnezeu, ca acesta. Fie ca ele să simtă că au o datorie față de ele însăși, să meargă să cerceteze Scripturile, și să vadă dacă-i așa. Să se pună jos pe genunchi atunci, sincer, și să zică, „Dumnezeule, este acela Adevărul?” Atunci aceea va fi tot ce este necesar, Doamne, ele vor fi sincere despre aceasta, căci Cuvântul Tău este Adevăr.

²⁸³ Oamenii au șezut. Mulți din ei, poate, au lucruri care îi rănește. Dar Duhul lui Dumnezeu le-a vorbit, și ei au stat liniștiți și au ascultat. Ora devine târzie. Ora este târzie în seară, și este și târziu în timpul în care noi trăim. Soarele se

duce jos. Lumea se răcește. Dumnezeu, întunericul în curând se va așeza înăuntru, și atunci Venirea Domnului, să ia departe Biserica Lui. Cum Îți mulțumim noi pentru aceasta, Doamne!

²⁸⁴ Ne rugăm acum ca Tu să binecuvântezi pe fiecare persoană în Prezență Divină. Fiecare care aude această bandă, Doamne, în jurul lumii, fie ca ei să se îndepărteze de la crezurile și lucrurile acelea vechi, și să vină și să slujească pe viul Dumnezeu, și să vină să investească în Acesta, să facă cum a făcut regina din Sud. Ea a venit, i-a luat trei luni să ajungă unde un om l-a reprezentat pe Isus Cristos, sau pe Dumnezeul din Cer; Solomon. Isus a zis, „Ea a venit din cele mai îndepărtate părți ale lumii, să audă înțelepciunea lui Solomon, și iată că unul mai mare decât Solomon este aici.” Și noi știm că „cel mai mare decât Solomon” este aici, marele Duh Sfânt Însuși este aici, lucrând prin oameni. Cum Îți mulțumim noi pentru aceasta, Tată. Mă rog binecuvântarea acum.

²⁸⁵ Binecuvântează-l pe scumpul nostru păstor, Fratele Neville. Doamne, cum eu—cum eu mă uit la el și mă gândesc la trudirile lui de dragoste, inima mea doar saltă. Eu îl iubesc. Să-l văd cum se uită la soția lui și la copilașii lui, mă—mă rog, Dumnezeu, ca Tu să-l întărești. Dă-i curaj. Binecuvântează-l pentru mulți, mult mai mulți ani de slujbă, în acest mare câmp de recoltă în care suntem.

²⁸⁶ Binecuvântează pe toți acești frați lucrători așezați aici în seara aceasta. Mulți din ei sunt vizitatori din alte locuri. Mă rog ca Tu să fii cu ei acolo, Junie și Fratele Ruddell, și bărbații aceia scumpi care sunt biserici surori cu această biserică de aici, stând și ținând Lumina Evangheliei în diferitele părți din orașele de prin prejur, pentru aceeași Lumină, luptându-se pentru Ea. Îți mulțumesc pentru bărbații aceia, Doamne. Încurajează-i. Și dă-le har să suporte marile încercări și lucrurile care vin pe pământ să dovedească pe toți Creștinii.

²⁸⁷ Vindecă pe bolnavi și nenorociți, Doamne. Fii cu noi prin această săptămână care vine acum. Dă-ne curaj. Fie ca lecția micuță, fărâmițată de școală Duminicală din ziua aceasta să nu le părăsească inima niciodată. Fie ca ei să mediteze, ziua și noaptea. Admite aceste binecuvântări, Tată. În Numele lui Isus Cristos, eu o cer. Amin.

²⁸⁸ Voi Îl iubiți? [Adunarea zice, „Amin.”—Ed.] Voi Îl credeți? [„Amin.”] Să cântăm din nou cântarea noastră bună, „Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc,” așa cum ne unim împreună. Unde este Sora Ungren? Este ea aici, una din ele, sau sora care a cântat la pian, una din doamnele de aici? Eu nu o văd. Da, iată-o aici, doamna de aici. Așa este.

²⁸⁹ Am vrut, în seara aceasta, cu toate considerațiile, dar eu nu l-am văzut pe Fratele Ungren. Am vrut ca el să cânte pentru mine, în seara aceasta, *Ce Mare Ești Tu!* Eu presupun că fratele

a mers acasă. Vedeți? Am auzit cântarea aceea azi dimineață, și eu cu certitudine am apreciat asta. Vai, o, vai! Aceea doar a răsunat prin inima mea. Și eu—eu—eu am vrut să-l aud să cânte *Ce Mare Ești Tu!*

²⁹⁰ Acum să cântăm *Eu Îl Iubesc*, toți, împreună. Acum doar închideți-vă ochii. Și să privim la El acum, să zicem, „Doamne, dacă există ceva din această poftă trupească în mine, scoate-o afară, chiar acum. Scoate-o afară.” Și voi, afară, care auziți această bandă, când voi auziți această cântare, cântați cu noi, atunci, chiar în scaunul în care ședeți.

Dacă există aceea, dacă voi sunteți condamnați de Cuvânt, dacă nu gândiți că El e Cuvântul, cercetați Scripturile, vedeți dacă El e corect. Aceasta vi se cuvine vouă. El înseamnă Viața sau moarte.

Și apoi în timp ce noi cântăm această cântare, dacă există poftă trupească în viața voastră, nu ați vrea să vă ridicați mâna, în scaunul vostru. Puneți pe copiii voștri și soția să-și ridice mâna lor, cei dragi ai voștri din jurul vostru. Cântați *Eu Îl Iubesc*, și dați-vă viața la El. Ziceți, „Curăță-mă, Doamne, de tot răul.”

În timp ce cântăm acum, să ne ridicăm în picioare.

Eu Îl iubesc, Eu. . .

Doamne Isuse, mă rog ca Tu să vindeci pe oameni, aceștia care urmează să poarte aceste batiste. Eu le binecuvântez, în Numele lui Isus Cristos. Amin.

Și a plătit salvarea mea
Pe lemnul Calvarului.

²⁹¹ Acum, în această mare binecuvântare! Doar continuă să o cânti, soră. Doar închideți-vă ochii și gândiți, un minut acum. Să ne rugăm, în inima noastră, „Doamne Isuse, cercetează-mă. Eu Te iubesc într-adevăr? Tu ai spus, „Dacă voi Mă iubiți, voi veți ține poruncile Mele. Dacă voi Mă iubiți, voi veți ține Cuvântul Meu.” Și atunci în inima voastră, ziceți, „Doamne, lasă-mă să țin Cuvântul Tău. Lasă-mă să-L ascund în inima mea, niciodată să nu păcătuiesc împotriva Ta, aceea-i, să nu cred ceva ce Tu ai spus.”

²⁹² Acum în timp ce cântăm *Eu Îl Iubesc*, hai să dăm mâna cu cineva aproape de noi. Doar întindeți mâna, ziceți, „Dumnezeu să te binecuvânteze, frate, sau soră.” Foarte liniștit acum.

„Eu. . .” Dumnezeu să te binecuvânteze, frate. „Eu. . .” Dumnezeu să te binecuvânteze, sora mea. Dumnezeu să te binecuvânteze, soră. Dumnezeu să te binecuvânteze. Dumnezeu să te binecuvânteze, soră. „Și a plăt-. . .” Dumnezeu să te binecuvânteze, sora mea. Dumnezeu să te binecuvânteze. Dumnezeu să te binecuvânteze. Dumnezeu să te binecuvânteze. . . -nul calvarului.”

293 Acum să ne ridicăm mâinile către El.

Eu—eu Îl iubesc
Pentru că...

Ai ceva, pe deasupra, ce vrei să faci? Vreau ca tu să eliberezi.

...eu
Și a plătit salvarea mea
Pe lemnul Calvarului.

294 Voi Îl iubiți? [Adunarea zice, „Amin.”—Ed.] Nu este El minunat? [„Amin.”] Eu mă rog pentru fiecare din voi, copii. La ce mi-ar folosi mie să stau aici și să spun aceste lucruri dacă eu, în inima mea, nu am gândit că aceasta o să vă ajute? Când, eu sunt obosit și epuizat. Eu doar de-abea că pot să stau aici. Mă dor picioarele. Și pantofii mei, am stat în ei până când au transpirat înăuntru acolo, și de toate, încât picioarele mele sunt înțepenite. Și sunt așa de obosit! Eu, nu mai sunt copil. Și eu am predicat predici de trei-sau patru ore, și mă rog pentru bolnavi, și mergeam ziua și noaptea. De ce să stau eu aici, s-o fac?

Voi știți, toți acești treizeci de ani, dacă era pentru popularitate, eu am evitat aceea. Voi știți că eu nu iau bani. Voi știți asta. Eu nu am luat. V-am spus eu ceva în Numele Domnului fără să vină la împlinire? Voi știți că asta-i așa.

Eu vă iubesc. Este dragostea lui Dumnezeu care-i în inima mea pentru fiecare din voi. Eu doresc să fi putut... Eu doresc să fi putut să stau înaintea lui Dumnezeu, și să zic, „Dumnezeule, lasă—lasă—lasă—mă să-i ajut. Lasă—lasă—mă să fac *aceasta*.” Eu nu o pot face. Fiecare persoană trebuie să stea el singur. Înțelegeți?

295 Eu—eu—eu cred că noi toți vom merge sus acum, într-una din aceste zile. Și dacă se întâmplă să adormim înainte de timpul acela, eu sunt luat de la voi, țineți minte, eu o să vă întâlnesc Acolo. Eu știu că Aceasta-i acolo. Tocmai viziunile care v-a spus totul, fiind perfecte, au venit la împlinire chiar cum El a spus. Nimeni, din toți anii aceștia, poate vreodată să spună aici că eu v-am spus vreodată ceva care se va împlini fără să se împlinească. Prin toată lumea, se știe asta. Voi nu ați văzut-o pe platformă, ce a spus la fiecare era exact Adevărul. Vedeți? Aceasta întotdeauna a fost. Că același Dumnezeu m-a lăsat să mă uit dincolo de cortina timpului. Am văzut pe femeile și bărbații aceia aruncându-și brațele în jurul meu și îmbrățișându-mă, au zis, „O, Frate Branham.”

296 Eu—eu doar nu pot șede. Deci, dacă eu sunt obosit, eu merg, oricum. Mă doare spatele. Și eu, în fiecare zi... Eu sunt—eu sunt—eu sunt în vârstă de cincizeci și patru de ani. Voi știți, tu obții o durere în plus în fiecare zi.

Rugăciunea mea este, „Dumnezeule, ține-mă întreg. Ține-mă întreg, să predic Cuvântul, să stau pe acel Adevăr, până când îl văd pe băiatul meu, Joseph, destul de în vârstă, și umplut cu Duhul Sfânt; eu să pot să iau Biblia aceasta veche uzată, să O pun în mâna lui, să zic, „Fiule, poartă-O până la sfârșitul vieții tale. Să nu compromiți asupra Ei.”

²⁹⁷ M-am gândit că poate Billy o să predice Evanghelia. Dumnezeu nu l-a chemat pe el.

Dar eu cred, că Joseph, chiar băiețelul rău ce este el, eu cred că Dumnezeu l-a chemat. Acela-i motivul că copiii nu se înțeleg cu el, el este un conducător. Și eu—eu—eu știu că Dumnezeu l-a chemat. Eu vreau să-l instruiesc în calea Cuvântului, în calea Cuvântului Domnului, ca el să nu părăsească acel Cuvânt. Eu vreau să o fac, eu însumi, dacă Dumnezeu voiește. Și când eu ajung bătrân și șed înapoi, și îl pot vedea acolo, că stă în amvon, să zică, „Această aceeași Evanghelie, pentru care tatăl meu a stat. El șade acolo, bătrân și ruinat, în seara aceasta. Dar eu vreau să-i iau locul și să calc pe urmele lui, să stau acolo.”

²⁹⁸ Apoi mă voi uita în sus, și spun, „Doamne, lasă pe slujitorul Tău să se îndepărteze în pace.” Asta-i ce vreau eu să văd, așa de mult. Până când vine timpul acela . . .

²⁹⁹ Atunci ce-i dacă eu aș învia în altă generație? Eu nu pot. Eu trebuie să vin cu generația aceasta. Eu trebuie să stau cu voi. Voi sunteți aceia pentru care eu trebuie să stau, și să dau o socoteală înaintea lui Dumnezeu, de Evanghelia care am predicat-o. Credeți voi că eu aș sta aici și să încerc să vă răsucesc în jur, afară din Ceva care m-am gândit că era drept? Eu v-aș încuraja să mergeți să faceți Aceasta. Dar eu știu asta, când este greșit, eu vreau să vă scot afară din aceea, în ceea ce este drept. Într-adevăr, din inima mea, Dumnezeu îmi poartă mărturie, eu vă iubesc, pe fiecare, cu adevărată, dragoste Divină Creștină. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Rugați-vă pentru mine.

³⁰⁰ Eu nu știu ce ține viitorul meu, dar eu știu Cine ține viitorul meu, așa că eu mă odihnesc în aceea.

³⁰¹ Eu predau, acest amvon acolo la un om în care am o încredere supremă, ca un slujitor al lui Isus Cristos, pastorul nostru, Fratele Neville.

ESTE VIAȚA TA VREDNICĂ DE EVANGHELIE? ROM63-0630E

(Is Your Life Worthy Of The Gospel?)

Acest Mesaj prin Fratele William Marrion Branham, dat original în Engleză duminică seara, la 30 Iunie, 1963, la Tabernacolul Branham în Jeffersonville, Indiana, U.S.A., a fost luat de pe o bandă de înregistrare magnetică și tipărit neprescurtat în Engleză. Această traducere Românească a fost tipărită și distribuită de Voice Of God Recordings.

ROMANIAN

©2009 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

anunț pentru Dreptul de autor

Toate drepturile rezervate. Această carte se poate tipări pe un imprimator într-o casă pentru folosire personală sau să fie distribuit, gratuit, ca un mijloc de răspândire a Evangheliei lui Isus Cristos. Această carte nu poate să fie vândută pe scară largă, afișată pe un website, păstrată într-un sistem de recuperare, tradusă în alte limbi, sau folosită pentru solicitarea de fonduri fără permisiunea clară în scris de la Voice Of God Recordings®.

Pentru mai multe informații sau pentru alte materiale disponibile, vă rog să contactați:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org